

24. P.

8/90

കൂട്ടാക്കുത്തുകമരജരി,
അറമ്പും പുസ്തകം.

KK 216

SUMATHY AND THE LION.

BY

K. VELU PILLAI,

(Editor, *The "Malayali".*)

A 221

EDITED BY

KERALA VARMA,

C. S. I., HON. F. M. U., M. R. A. S.,

F. R. HIST. S., F. N. B. A., M. R. S. A.,

Valia Koil Thampuran of Travancore.

B. V. Book Depot,

TRIVANDRUM.

(Copy right.)

KK 26 Anugan
 of
 Kallyam ✓
 கமாகெஷ்டுக்மண்ணி
அறவூர் பூஸுகாம்.

1/224
23/4

ஸமதியும் ஸிறந்தவா.

கெ. வேலூப்பித்த,
 ("மலயாலி" பதினாலிபாக்)

புஸாயகான்
 கேரளத்து
 வழியகோயித்தாறுராஸ்,
 ஸி. எஸ். ஏ.

புகட்டாயித்தால்: கல்லின்தால் ராமன்மேனை

வி. வி. வூக்கைப்பே

திதவந்தால்

பக்ப்பவகால்.

புகட்டாயித்தால் துயெயில்லாத பூஸுகாம் வூஜனிம்தமாகா.

வில ஸ. ஒ.

9/12243
புஸுகாம்
கல்லின்தால்

തിരുവനന്തപുരം ബി. വി. ബുക്കൾസിസ്റ്റ്
പ്രവർത്തകമാക്കി വേണ്ടി

ഈ. വി. അതർ. ഉള്ളിത്താൻ കമ്പനിയിൽ
അനുഭവിച്ചത്.

— ३० പതിപ്പ് — കാപ്പി १००.

PREFACE.

I have observed with no small gratification that the Recitation Series in Malayalam and the series of Selections in Malayalam Poetry brought out under my editorship for the use of children and young people in Kerala have been accorded a hearty reception by the public in general and adopted for use in schools by the Text Book Committees of Travancore, Cochin and the Madras Presidency.

Soon after the above mentioned series were published several distinguished educationists and literary men and also journals like the *Malayala Manorama* expressed a desire that I should edit a similar series of books in Malayalam Prose.

The desirability of such a series appealed also to me and I soon set to work so as to make the series as great a success as its predecessors. But owing to the inevitable infirmities, the con-commitants of advancing years, I have not hitherto been able to publish many volumes of the series. The fifth volume of the series is now placed before the enlightened public.

The volumes of the present series will consist of adaptations in Malayalam prose of well-written stories in English calculated to appeal to the minds of young people in general. It is my hope that if the rising generation of Kerala be nurtured on such literature as this series represents, there would be in the near future a decided improvement in the standard of prose literature among writers of Malayalam.

The volumes of this series will be found eminently fitted to be prescribed either as regular text-books or as Supplementary Readers in Elementary and Secondary schools. I would accordingly invite the attention of the Text Book Committees of Travancore, Cochin and the Madras Presidency to this series of stories in Malayalam prose which I have tried my level best to make as great a success as the other series that I have edited.

TRIVANDRUM,
28th September, 1912. } *Kerala Varma.*

K K 26

സുമതിയും സിംഗരവ്യം.

കന്നാം അല്പായം.

വളരെ സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഒരു കൂർപ്പമേ തുടർച്ചയിൽ വലിയ ധനികനായ ഒരു കച്ചവടക്കാരന്മാരിൽനിന്നും. അധികാർഡക്ക് ആരു പുത്രമാരം ആരു പുത്രികളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരം വളരെ സന്തോഷമായും സെന്റവുമായും താമസിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെന്നും ക്ഷമയോഡി ഒരു ദിവസം, അവർക്ക് പെട്ടെന്ന് ഒരു പത്രത്തും ഉണ്ടായി. അവരുടെ ഭവനത്തിൽ തീ പിടിച്ചു അതിലുണ്ടായിരുന്ന വിലപിടിച്ചു ആരുണ്ണങ്ങളിലും സാമാന്യങ്ങളിലും മെസ്സാം നശിച്ചു. അവരുടെ കൂപ്പുകാലം മഹത്കാണ്ഠക്ക് അവൈസാനിച്ചില്ല. ആ കച്ചവടക്കാരൻ ഒൻ്റെ വകുപ്പുകളെല്ലാം പാറയിൽ മട്ടി മുണ്ടിപ്പോയി. അതു കുടാതെ കൂദാശയ്ക്കുത്ത് എപ്പോറ്റിയിൽ നബന്ധം വിശ്വസ്യാരെന്ന വിശാരിച്ചിരുന്നവരുമായ മുമ്പുന്നാർ അധികാർഡക്ക് പ്രാഥമ്യം അപഹരിച്ചതായും അധികാർഡ അറിഞ്ഞതു.

അതേവരെ ഭാഗ്യവാനായിരുന്ന ആ കച്ചവടക്കാരൻ ഈ വിധത്തിൽ വളരെ ദരിദ്രനായിത്തീർന്നു. ഒരു വളരെ നാപത്രംബാധികനായ അധികാർഡക്ക് ആരു മഹാരാജികളും നീഡുത്തിയില്ലാത്തയായി. അധികാർഡ

താമസിച്ചിങ്ങന് പട്ടണത്തിൽനിന്ന് വളരെ ദൂരെ,
അഴുകളുഡികമില്ലുത്ത ഒരു കാട്ടിൽ, ഒരു ചെറിയ ദ
വനം മാത്രമേ അധികം ശേഷിച്ചുജി.

ഈ സ്ഥലത്തു് അധികം കട്ടികളുടുക്കി പോയി
താമസിച്ചു. വലിയ കൊട്ടാരംപോലെയുള്ള കെട്ടി
ത്തിൽ താമസിച്ചിങ്ങന്തിന്റെശേഷം ചെറിയ കടി
ലിൽ താമസിക്കേണ്ടിവന്നതിൽ അധികം കട്ടികൾ
കു് വളരെ വ്യസനംതോന്തി. പദവിയിലിങ്ങന് കാ
ലത്തു് അവക്കു് വളരെ സ്നേഹിതനാരണ്യായിങ്ങന്.
ആ സ്നേഹിതനാരിലുംരൈക്കില്ലോ ഈ കഴുകാലത്തു് അ
വരെ സഹായിക്കുമെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു. എ
നാൽ ഈ വിചാരം അവശ്യമായിപ്പോയിരുന്നു് അ
വക്കു് വേഗത്തിൽ മനസ്സിലായി. “നിങ്ങളുടെ തര
ക്രൈക്കോണ്ടിനന്നാണു് നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഈ
സമിതിയിലാണതു്” എന്നപറഞ്ഞു സ്നേഹിതനാരെ
പ്ലാവുങ്ങാ സഹായിക്കാതെ മാറിക്കുള്ളഞ്ഞു. അതിനാൽ
അവക്കു് അവരുടെ കടിലിൽ പോകാതെ മരൊരു
നിവൃത്തിയുമില്ലെന്നായി.

ആ കടിലോ, ഒരു ഇരുളുടനെ കാട്ടിലായിങ്ങന്.
ഈ ഉത്സാഹത്തുന്നുമായ സ്ഥലം ലോകത്തു് വേരെ
യെങ്ങുമില്ലെന്നു് ആ പെൻകട്ടികൾക്കു് തോന്തി. എ
തായാലും അവർ അവിടെ താമസമായി.

ഭ്രംബാര നിരത്തുന്നതിനു വേണ്ട പദ്ധതില്ലോ
തിങ്ങന്തിനാൽ ആ കച്ചവടക്കാരന്റെ പുതികൾ ത
നെ ഗ്രഹജ്ഞാലികൾ നേരേക്കേണ്ടിവന്നു. നിരുവ്വു
ത്തിക്കാഴ്ച അധികം പുതാമാർ പുരയിട്ടതിൽ മു
ഷിചെങ്ങുണ്ടിച്ചും വന്നു. മുന്തു് വലമാതിരി നല്ല
വസ്തുങ്ങളും മറ്റും ധരിച്ചിങ്ങന് ആ കട്ടികൾക്കു് ഇ

പ്രോഡ കീറിപ്പുറിത്തെ തുണികൾ മാത്രമാണെങ്കായിരുന്നത്. അതുകൊരുത്തിനും അധികമാനമില്ലായിരുന്നു. ഈ സ്ഥിതിനിമിത്തം അവക്ഷേ വളരെ മനസ്സാപം തോന്തി. അതിനാൽ അവൻ നല്ല സ്ഥിതിയിലിരുന്നു കാലഘട്ടപ്പുരി എല്ലാബ്രഹ്മം അലോചിക്കുകയും, ആ കാലം വിശ്വാസം വരണ്ണമെന്നു് അതുകൊക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു.

എന്നാൽ സുമതി എന്ന പ്രേരായ എററവും ഈ ഉയച്ചതി ഇങ്ങനെ മുമാ വ്യസനിച്ചു കാലം കഴിക്കാതെ ദൈത്യത്തിലും ഉത്സാഹം ആശിരിക്കുന്നതിനും ശ്രദ്ധിച്ചു. അതും ഈ ബാലികയും വ്യസനമുണ്ടോകാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവൻ സുശ്രീലയും ദൈത്യവിശ്വാസിരിക്കുന്നതിലേയും ശ്രമിക്കുകയാണു ചെയ്യുത്. തന്റെ പിതാവിനേയും സഹോദരിമാരെയും മറഞ്ഞ ഉത്സാഹപ്പെട്ടതുന്നതിനും ന നേതാചാപപ്പെട്ടതുന്നതിനും ഈ ബാലിക കഴിവുള്ളിട്ടേന്നൊളുമെല്ലാം കൂടിയതിനും ചുവന്നു. വിലപ്പോൾ തന്നോടുകൂടി ചേന്ന് പാട്ടുന്നതിനും കളിക്കുന്നതിനും മാറ്റാ സഹോദരിമാരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ ആ ബാലികമാർ റം കളിയില്ലോ പാട്ടിലുമൊന്നും ചേന്നില്ല. എന്ന മാത്രമല്ല, ഇളയവർഡാ തങ്ങളെപ്പോലെ ഭിവിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അവൻ ഈ പ്രകാരമുള്ള ഒരു ഭാരില്ലോവന്നുമായിരുന്നു വളരെബേജും തന്നെയെന്നു് ചാരകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാം അപ്പും.

ഇങ്ങനെ രണ്ട് വർഷാലൂപം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഒരുവിസം, നിരിച്ചുപോയിയെന്ന് വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ട് അയാളുടെ ഒരു കൂപ്പൻ വളരെ സാമാന്യങ്ങളോടുകൂടി തുറമുഖത്തോൽ അടുത്തിരിക്കുന്നതായി കൂദാശക്കാരും അറിവുകിട്ടി. ഉടനെ “നിന്മാണ ബുദ്ധിമുട്ടുപ്പാം അവസാനിച്ചുപ്പാം” എന്ന വിചാരിച്ചു് അയാളുടെ പുത്രനാൽ പുതികളും, അവർ സുവഭായി താമസിച്ചിരുന്ന പട്ടണത്തിലെയുള്ള് പോകണമെന്ന പറഞ്ഞു തുടങ്കി. എന്നാൽ അതു ബല്ലപ്പുടെനു എന്നും, അയാൾ പോഴിവന്നതിന്റെ ശേഷം തിരിച്ചുണ്ട് മതിയെന്നും കൂദാശക്കാരൻ മക്കളോടു പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ശേഷം കൂപ്പൻ അടുത്തവേന്ന കേട്ടതു് വാസ്തവമാണോ എന്നിണ്ടതു വരുന്നതിനായി ആ മുല്ലൻ തിരിച്ചു.

അയാൾ പോകാനായി ആരംഭിച്ചുണ്ടനെ ഇന്ത പുത്രി ഒഴികെ മരുപ്പാവരം അടുത്തുചെന്നു് അവക്കു് വിലയേറിയ ആരംഭനാളും വസ്തുങ്ങളും മറ്റൊരാൺക്കാജാവരണമെന്നു് പിതാവിനോടു് അംഗോക്കിച്ചു. സുമതി മാതും ഒന്നം ചോദിച്ചില്ല. ഒട്ടവിൽ വുല്ലൻ “നിന്നക്കു എത്രവേണ്ടം, മക്കളേ?” എന്ന സുമതിയോടു ചോദിച്ചു. “അച്ചുൾ്ളു സുവഭായി തിരിച്ചേതു തുന്നതു കാണുന്നതിനെ എന്തിന്തു് അവക്കുള്ളിൽ” എന്നു് സുമതി മറപ്പറിപ്പരഞ്ഞു.

അവളുടെ സഹോദരിമാക്കു് ഇതതു രസിച്ചില്ല. അവർ വളരെ വിലപിടിച്ചു സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവ

രണ്ടുമന്ത്രവാദ്യപ്രസ്തുതകൊണ്ട് “അവരെ പരിഹസി ചൂണ്ട് അവർ ഒന്നം ചോദിക്കാത്തതെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. മുല്ലൻ സുമതി പറഞ്ഞതുകേട്ട് സ നേതാഷ്മാഖായയൽ: എന്നാൽ അവർക്കു ഒരു നേങ്കിലും നല്ല സാധ്യതയിൽ ആഗ്രഹമില്ലാതിരി കാനിടയില്ലപ്പോളുന്ന വിചാരിച്ചു, എന്തുവേണ്ടെ കില്ലാ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന് അവളോട് അയാൾ വിശ്വിച്ചു പറഞ്ഞു. “എന്നുകിലും തൊൻ ചോദി ചേരു തീരവെന്ന് അകുൻ നിർബന്ധിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട്” എനിയും ആവശ്യമിഴിതു പറയാം. ഒരു രോസാസ്തു കൊണ്ടുവെന്ന് തന്നാൽ മതി. തൊൻ ഇവിടെ വന്ന തിൽ പിന്ന രോസാസ്തു കണ്ണികില്ല. എനിയും അതു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്” എന്നായിരുന്ന സുമതി ഉടൻ മരുപടി.

മുന്നാറ അദ്ദുഃഖ്യം.

കച്ചവടക്കാൻ മക്കളോട് യാതുപറഞ്ഞു തിരി ചുംകഴിയുന്നതും വേഗതയിൽ നടന്ന് പട്ടണത്തിൽ എത്തി. അവിടെ ചെന്നപ്പോരി, അയാൾ മരിച്ചുപോയിയെന്ന വിചാരിച്ചു് അംശാളിടെ പഴയ സ്നേഹിതമാരെല്ലാവരജമായി കപ്പലിലെ സാമാനങ്ങളെല്ലാം വീതി ചെച്ചതുവെന്നറിഞ്ഞു. ഇതു നിമിത്തം അതു മുല്ലൻ വളരെ ആശാംഗമനിക്കായി. സാമാനങ്ങളെല്ലാത്തവരായും ഒരു കാത്തിപ്പോലും കൊടുത്തില്ലെ. അതിനാൽ എററവും വുസന്നതോടുകൂടി അയാൾ വീടിലേയും തിരിച്ചു.

അപ്പോൾ മഴക്കാലമായിരുന്ന്. പട്ടണത്തിൽ നിന്നും പാതി വഴി പോയി ഒരു കാട്ടിലായപ്പോൾ അരയാർക്ക് "വിശ്വേഷകാണ്ടിം റണ്ടുകൊണ്ടിം നടക്കുന്ന തിന്" വളരെ പ്രധാസം തോന്തി. കാട്ട കഴിയുന്നതിന് കരെ സമയം വേണ്ടിവരുമെന്ന് അയാൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നവെക്കിലും, കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ വീച്ചിൽ എത്തുന്നമെന്ന വിചാരിച്ചു്, അയാൾ വേഗത്തിൽ നടന്ന തുടങ്ങി. എന്നാൽ മശയം ഇരുട്ടം വലിക്കുകയാൽ ആ സാധ്യവുംല്ലോ് രേറിപോല്യും മുണ്ടാട്ടുവയ്ക്കുന്നതിന് നിരുത്തിയില്ലാതായി. ഇരുട്ടനിമിത്തം വഴിയും തെററിപ്പോയി.

വീച്ചകളോ ആരുളുകളോ നേരം തന്നെ അവിടെ കാണ്ണാനില്ലായിരുന്നു. ഒരു വഹിയ മരത്തിൻ്റെ പോട്ടിനകത്തു കയറിയിരുന്നോ് അയാൾ രാത്രി കഴിച്ചു കൂടാൻ ശ്രമിച്ചു. മുലുന് അധികം ക്ഷീണമണംഡിയും നാവെക്കിലും, ചെന്നായുടെ ശ്രദ്ധും കേട്ടു് അയാർക്ക് ഉറക്കമുണ്ടായില്ല. ഒരവിയം രാത്രി കഴിച്ചു ശ്രദ്ധി. നേരം വെള്ളത്തെ ശേഷവും അയാർക്ക് വഴി നിയുദ്ധ മില്ലാനിരുന്നു.

ചുവിൽ, എത്തൈക്കില്ലമാക്കട്ട എന്ന വിചാരിച്ചു് ഒരു വഴി നോക്കി നടന്നു. ആ വഴി വളരെ ഭൂമിയിൽനാട്ടിനാൽ രണ്ട് മൂന്ന് പ്രാവശ്യം അയാൾക്കാലും താഴെ വീണും, പിന്നെയും നടന്നും, കരെ മുരം പോയ പ്പോൾ രണ്ട് വശങ്ങളിലും മുക്കണ്ണരി നട്ടപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നല്ല രോഡു് കണ്ടി. ആ രോഡിൽ കുടുംബം പോയി അതിൻ്റെ അവസ്ഥാന്തരും ചെന്നപ്പോൾ ഒരു മനോഹരമായ മാളികയാണോ് അവിടെ കണ്ടതു.

അവിടെയെങ്കം മഴ പെയ്തിപ്പായിരുന്നു. പല മാതിരി പുഞ്ചങ്ങളോടും പഴങ്ങളോടും കുടിയ അന്നേകം ചെടികളും വുക്കണ്ണങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ തെപ്പം കണ്ണ് കച്ചവടക്കാരൻ്റെ വളരെ അരുവുമും തോന്തി. ആ മാളികയുടെ അളവുത്തെ ഗേരൻ്റെ നീ, അവിടെ കാണപ്പെടുക കയ്യപടികളിൽ കുടി അയാൾ കെട്ടിടത്തിനകത്തു പ്രവേശിച്ചു.

അതിലെ മുറികൾ വില പിടിച്ചു സാമന്നങ്ങൾ കൊണ്ട് ദിവസത്തിരുന്നു. തണ്ണപ്പോരു നടന്ന വന്ന ആ പുഞ്ചൻ്റെ ആ മുറികളിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ വളരെ സുഖം തോന്തി. ഭക്ഷണത്തിനു വലിയും കട്ടണ മെന്ന അയാൾക്ക് ആഗ്രഹമെടുണ്ടായി. എന്നാൽ അവിടെ അരുരേയും കാണുന്നിപ്പായിരുന്നു. അയാളുടെ കാലടി ശബ്ദമല്ലാതെ വേരാ ഒരു ശബ്ദവും അയാൾ അണ്ണപ്പാർക്കേണ്ടിപ്പിലും. മുറികൾ എല്ലാം നടന്ന നൊക്കിയതിന്റെ ശേഷം ഒരു മുറിയിൽ ചെന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കട്ടിലിൽ അയാൾ ഇരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടെ അഡിപ്പാതിരിക്കാതിനാലും ധാതുനിമിത്തമെടുണ്ടായ ക്ഷീണി താലും അയാൾ ഉടൻ തന്നെ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

നാല്പതിം അദ്ദേഹിയം.

കച്ചവടക്കാരൻ്റെ വളരെ നേരം ഉരഞ്ഞി. ഉണ്ണൻപ്പോഴും അവിടെ അരുരേയും കണ്ണിപ്പിലും. എന്നാൽ അയാളുടെ അട്ടക്കരയും ഒരു മേശപ്പോരുളും കരെ അരുവാരസാധനങ്ങൾ തയാറാക്കി വച്ചിരിക്കുന്നതും അയാൾ കണ്ണ്.

ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ମୁଖରୀର ବିଶେଷିତାଗୁଡ଼କାଣ୍ଡ୍ ଉଚନେ
ତାଙ୍କ ଅର୍ଥାଦ ଅତୁ ସାଧନାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛବିତ
କାହାରେ.

କିମ୍ବା କାଣ୍ଡିଟାର୍ଟ୍, ଲୁଗ୍‌ଯୁଂ ଉପକାରି ଚେତ୍ତୁ
ନାତିକ ପାର୍ଯ୍ୟ ତୋଳିଯ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କଣ୍ଡ୍ ନାଦିପାର
ଫୁଲାକାଣ୍ଡି ଘୁଲମ୍ବି କରେନେରା ଅର୍ଥବିଦ ହୁଏନ୍.
ଏକାଠ ରେତରେଯୁଂ ଅର୍ଥବିଦ କାଣ୍ଡାଗିଲ୍ଲାଯିତ
ନା. ଅର୍ଥାଦ ପିଳାର୍ଟୁ ଅର୍ଥବିଦ କିଟକାର୍ଟୁ ଉଚ୍ଛବି.
ଉଚ୍ଛବି ଏହାକେବେଳେପ୍ରାରଂ କାହା ବୋଟିଯୁଂ ପାଶକାଳୀ
ମେଲ୍ଲୁବ ଅର୍ଥବିଦ ବ୍ୟୁତିରିକଣାତୁ କଣ୍ଡ୍. ଆରୁ ମରିଯିଲୁ
ଅର୍ଥରେ ବୀରତାକିଟ୍ଟିଫାଲ୍ପୁ ଅର୍ଥାଦକାଣ୍ଡ ତୋଳିଯିଲ୍ଲ.
କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛବକାରୀର୍ଥୁ ରେ ଅରସାମ୍ବାରଣାମାତ୍ର ସଂଭବ
କଣ୍ଡ୍ ବଜ୍ରର ଅର୍ଥବ୍ୟୁତ୍ତା ତୋଳି. ହୁଅକାରମୁକ୍ତରେ
ବଲିଯ ମାନ୍ଦିକ ବିତରିତ ତାଙ୍କିରେ ହୁଅକାରମୁକ୍ତରେ
ଅର୍ଥାଦକାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଛବକାରୀର୍ଥୁ ରେକିକର୍ତ୍ତକାରୀ ଗୁ
ମିକଣେମନ ବିଚାରିତ୍ତୁ ଅର୍ଥାଦ ମରିକାନ୍ତିଲେଲ୍ଲା
ନକନ ନୋକାରି. ଏକାଠ ଠାର୍ଟୁ ଗୁରୁତ୍ବରେ ନିର୍ମଳମା
ଯିତରାନ୍. ଅର୍ଥବିଦ ତତ୍ତ୍ଵବିନ୍ଦୁରେ ପ୍ରାରମ୍ଭ କଣ୍ଡିଲ୍ଲ.
ଏକ ମାତ୍ରମୁକ୍ତ, ଅର୍ଥବିଦ ଅର୍ଥର ସମୟରୁତ୍ତରାଜୁର
ଅର୍ଥାଦକାଣ୍ଡ ତୋଳି.

ଆ ମନୋହରମାତ୍ର କେବୁରର୍ବୁ ଅର୍ଥିଲେ ସା
ମାନାଙ୍କରମେଲ୍ଲୁବ ତାଙ୍କର ସପ୍ତମାଯିତନାବେକିଲୁ
ତାଙ୍କ ଏହା ଭାବୁରାଙ୍କମାତ୍ରିତନାବେନ୍, ଅର୍ଥାଦ
କାହାରଙ୍କିଲୁ ତାଙ୍କରମକରିକାର୍ଥୁ ଏହାତୁପକାରତିକିଲୁ
ଭାବିତ୍ତୁକାର୍କରମେନ୍, ମର୍ଦାର ଅର୍ଥାଦ ଅର୍ଥଲୋକିତ୍ତୁ.
ଅର୍ଥିଲେର ଶେଷର ଅର୍ଥ ଘୁଲମ୍ବି ତୋଟରତିଲିବିରାଜି
ନ ନା. ଆ ତୋଟର ବ୍ୟୁତର ଭାବିତ୍ତୁତାଯିତନ୍. ଏହି

നാൽ അവിടേയും ആരക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു് തനിക്കായിട്ടു് ദൈവം നംകുന്നിയതാബന്നും, ഉടൻതനെ വിദ്യിൽ പോയി കട്ടികളെ കുട്ടിക്കാണ്ടുവന്നു് അവക്കമായി ഒരും ആ സുവകരമായ സഹഘര്ത്തു് താമസിക്കാമെന്നും മറ്റും വിചാരിച്ചു് രൂലൻ സന്ദേശിച്ചു.

അഭ്യാസം അല്പം ആയാം.

ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു് രൂലൻ കരെ കുറം നടന്നപ്പോൾ ഉദ്ധാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് ഇരുവരശങ്ങളിലും രോസാത്രുടികൾ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാത അയാൾ കണ്ടു. അതു വാസനയും ഓഫീസുമുള്ള രോസാപ്പുകൾ അതു കൂട്ടുവടക്കാരൻ്റെ മുമ്പിൽ ദർക്കല്ലും കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഒരു പൂശ്ചങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ ഈ ഇയ പുതി സുമതി പറഞ്ഞതിരുന്നതു് കൊണ്ടുവെന്നു് കൊടുക്കാമെണ്ടു് എന്ന വിചാരിച്ചു് രൂലൻ അവയിൽ ഒന്നിനെ പറിച്ചു. ഉടൻതനെ ഒരു വലിയ അലവച്ചു് പുകിൽ കേടു. വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ കേടു ഒരു ശ്രദ്ധാനിമിത്തം പരിശേഖരിച്ചു് തിരിഞ്ഞെ നോക്കിയേറ്റും ഭയക്കരമായ ഒരു സ്ഥിരത്തിനെന്നയാണു് അയാൾ കണ്ടതു്.

സ്ഥിരമാം കോപണതാട്ടക്കുടി തുരിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടു് ഇപ്പുകാരം ചോദിച്ചു:— “ഒരു രോസാപ്പു പറിക്കുന്നതിനു് നിന്നേണ്ടു് ആരാൻു് പറഞ്ഞതു്? നിന്നു വേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും തന്നു് നിന്നെ എന്നുന്ന കൊടു

രത്തിൽ തെലിവുസം താമസിപ്പിച്ചതിനു പകരമായി ക്രാന്റോ എരാൾറ റോസാപ്പു മോഷ്ടിക്കോമെന്നു വിഹാരിച്ചതു്? ഇതിനു തൊട്ട് നീനെ കർന്മമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്.”

ഉയങ്കരമായ ശ്രദ്ധാത്മില്ലാത്ത റം ചോദ്യം കേട്ടു് വിനാച്ചുകൊണ്ടു് ആ വുഡൻ ഇല്ലകാരം പറഞ്ഞു:— “ഒയവുചെയ്യു് മാപ്പു തരണമെ. എന്തിയും ചെയ്യു എപ്പോ സഹായങ്ങൾക്കും തൊൻ നന്ദിചുള്ളവനാഴിരിക്കുന്നു. റം സപ്പു കാത്തുതിനു് കോപിക്കുമെന്നു തൊൻ വിഹാരിച്ചിപ്പു. അറിയാതെ ചെയ്യു അപരാധത്തെ ക്ഷമിക്കുന്നു.”

റം പ്രായമ്മാ കേട്ടിട്ടു് സിംഹത്തിനു് ഡാന്തായ കല്പകവുംഭായിപ്പു. “നല്ല വാക്കു പറയുന്നതിനു് നീ സമർപ്പിക്കുന്നതുണ്ടു് തന്നെ. എന്നാൽ നീ ചെയ്യു റം കുറഞ്ഞിരുമ്പുമരണമാണു് ശിക്ഷ. നിന്നെൻ്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ടു് ശിക്ഷയും ഭേദമുണ്ടാക്കുന്നതു്” എന്നാണു് സിംഹം മരഘട്ടി പറഞ്ഞതു്.

കുഴാ! സുമതിചുടെ അരോക്കു പിതാവിനെ മരണാവധിയിൽ ആക്കുമെന്നു് ആ സാധുവാലിക അറിഞ്ഞിരുന്നിപ്പു.

കുറഭേദത്തു് ഏതിനായിട്ടുണ്ടു് ഫോയതെന്നും വലിയ ധനികനായിരുന്നു അയാൾ എറാറവും ദരിദ്രനായിപ്പുയും എങ്ങനെയാണുന്നും മരജുള്ള അധികാരിയും ചരിത്രം മഴുവാം കൂട്ടുവടക്കാരൻ സിംഹത്തിനോടു് വളരെ വണ്ണംഞ്ഞതിൽ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു് കെട്ടവിയും, പുതിമാർക്കു കൊണ്ടുചെപ്പുന്നുമെന്നു പറഞ്ഞു തെപ്പും വാങ്ങുന്നതിലേക്കു് ഒരു വീട്ട് നിറവേണ്ട പണമുണ്ടാക്കിലേ സാധിക്കുമുള്ളവും, ഇളയ ചുതി സുമ

KK 216

• •

തിരുട്ട് അപേക്ഷയെങ്കിലും സാധിക്കാനായിരുന്നു
അതോസാപ്പു പറിച്ചതെന്നും പറഞ്ഞു. “അതുകൊ
ണ്ട് മാപ്പുകൊട്ടക്കണമെന്ന്” അയാൾ അപേക്ഷിക്കുക
യും ചെയ്തു.

സിംഹം കരേന്നെന്നും അതലോചിച്ചതിന്റെ ഒരു
ഷം സാവധാനത്തിൽ പറഞ്ഞു:—“നിന്റെ ഒരു
പുതിയെ എന്നിയ്ക്കു തരാമെന്ന്” നാൽകും ചെയ്യാമെ
ക്കിൽ തൊൻ മാപ്പു തരാം.”

കച്ചവടക്കാരൻ:—“രയസ്സായ എൻ്റെ ജീവ
നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി എൻ്റെ ഒരു ഒരുംഗിയെ ഉ
പേക്ഷിക്കണ്ണയാ! അതു സജടമാണ്”. എന്ന മാത്രമുണ്ടാ,
എൻ്റെ ജീവനും ദാഖി അവരിലേംതുണ്ടിയെ ത
രതകവേണ്ടും തൊൻ കൂടുന്നായാലും അവളുടെ സമ്മ
താങ്കുടെ ഭേദഭത്താണെല്ലോ.”

സിംഹം:—“ഇവിടെ നെന്ന കാൽഞ്ഞൈല്ലോ
പോയി അവരോടു പാറയുക. അവരിൽ അതുകൊണ്ടു
ഉം നിന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇവിടെ വ
രാമെന്ന തൊന്തനവെങ്കിൽ കുട്ടിക്കൈഞ്ചേഠ വന്നാൽ
മതി. പുണ്ണന മരതെന്നാട്ടുകിയല്ലാതെ ഇവിടെ വ
രാമെന്നില്ലോ. നിന്നെ പിതാവിന്റെ വിലയിൽ
സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു പുതിയെങ്കിലും നിന്നും ദാഖി
അവർ തിച്ചുഡാം വരുന്നതാണ്. നീ സത്യവാ
നാബന്നും എന്നിയ്ക്കു നോന്നുണ്ടോ”. അതിനാൽ
തൊൻ വിശ്രദിക്കുന്നു. നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി
ഇവിടെ വരുന്നതിലേയും സമമതമുള്ള ഒരു ഒരുംഗി
യെയുംകൊണ്ടും ഒരു മാസത്തിനുകൂടം ഇവിടെ വന്നാലു
രണ്ട്. പുതിമാർക്കം വരുന്നതിനു മനസ്സില്ലാത്ത
പ്രക്ഷീം അവരുടോടും അവസ്ഥാനായാളും ചേശിച്ചുകൊണ്ട്

ബേം തനിയെ ഇവിടെ വന്നുക്കണം, ഒരു മാസത്തിനകം ഇവിടെ ആരെങ്ങും കണ്ടില്ലെങ്കിൽ എംഗ്രേസ് അവിടെവന്ന് നിന്നു ശിക്ഷിക്കാതാണ്. എന്നാൽ കാണാതെ ഒളിച്ചു താമസിക്കാമെന്ന് വിശദിച്ചപോൾ കയറ്റു്. എവിടെയായിരുന്നാലും എന്നാൽ കണ്ടുപിടിക്കാ.”

ആരുവാം അരപ്പും.

“പുതികളിലാക്കില്ലോ വരുന്നതിലേയ്ക്കു് സ്ഥാനത്തിലെ അക്കാദമിയിൽ എന്ന് എന്നിയ്ക്കു നിന്മയമില്ല. എങ്കിലും എന്നാൽ വിശ്വിതിൽ പോയി പറഞ്ഞുനോക്കാം. അവരിലായം വരാത്തപക്ഷം പറഞ്ഞ സമയത്തിനെ എന്നാൽ ഇവിടെ വന്നപോരാം” എൻ റ്റിലൻ പറഞ്ഞും പരാത്തപക്ഷം സിംഹത്തിനോടു യാത്രപോഡിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പോകുന്നതിന് സിംഹം അനവബിച്ചില്ല. “ഈദ്ദേഹം പോയി ഭക്ഷണം കഴിക്കു. നാഞ്ചി രാവിലെ എഴുന്നേള്ളപോരം വാതുകയൽ ഒരു ക്രിയ ക്രിയവണ്ണി നില്ക്കും. അതിൽ കയറിപോകാം.” എന്നാണ് സിംഹം പറഞ്ഞതു്.

അതിന്റെശേഷം കച്ചുവടക്കാരൻ വുന്നനേരാട്ടുക്കിടിത്തുമുറിയിലേയ്ക്കപോയി. അവിടെപലവിധ വിഭവങ്ങളോടുകൂടി ഭക്ഷണത്തിന് തള്ളാറാക്കിയിരുന്നു. വുസന്നത്തിൽ മുഖിയിരുന്ന അയാൾക്ക് അതിൽ ഒന്നും തൊടുന്നതിനുപോലും മനസ്സുവന്നില്ല. എന്നാൽ സിംഹം കോപിച്ചുയ്ക്കുമോ എന്ന ഭയപൂർജ്ജ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുവെന്ന് പേരുവരുത്തി.

കുച്ച കഴിത്തെപ്പോർ അടച്ചതമരിയിൽ ഒരു കാലടിശ്ശേപ്പാകെട്ട്. സിംഹം വരുന്നതാണെന്ന കണ്ണ് കള്ളുവടക്കാരൻ ഭയം തോന്തിയെങ്കിലും അതു് അധികം പുറത്തു കാണിക്കാതെ നിന്നു. സിംഹം വന്ന് ഈ പ്രകാരം പറഞ്ഞു:—“ഉണ്ണാകഴിത്തെപ്പോ. ഈനി സപ്പമമായി ഉറങ്ങിക്കൊഡാകു. നാഞ്ഞ രാവിലെ ഒരു മന്ത്രിനാാം കേരംക്കുന്നും എഴുന്നേള്ളാവു. അരു പ്പോൾ രാവിലെത്തെ ആഹാരവും ഒരു വണ്ണിയും താഴുാരാവിരിക്കും. ആഹാരം കഴിത്തിട്ട് അതു വണ്ണിയിൽക്കയറിപ്പായുംാജീവാ. ചെന്ന സുമതിയേണ്ട് ഈ സാഹതിയെപ്പോം വിവരിച്ചു പറയണം. അവർക്കു ഒരു രോസാപ്പുകുടി പറിച്ചുകൊണ്ട് പോയെങ്കിലും ക. നിന്റെ സത്യത്തിനു ഒന്നും വരുത്തുതു്. ഈന്നമുതൽ ഒരു തെമാസം തികയുന്നതിവസം നിന്നുക്കും പുതിയില്ലെങ്കിലും മായി വരുന്നതിനു് നിന്റെ വിദ്ധിനേടുമുന്നിയിൽ ഒരു വണ്ണി തയ്യാറാണ്ടായിരിക്കും.” ഈതും പറഞ്ഞതിനേരേ ഒരു സിംഹം അതു മുറിക്കിയുണ്ടായി.

കള്ളുവടക്കാരൻ വളരെ ദിവ്യതോടുകൂടി അവിടെ കിടന്നു. വ്യസനംനിമിത്തം അയാൾക്കു് ഉറങ്ങാൻ സാധിച്ചില്ല. പിറേറിവസം രാവിലെ മന്ത്രിയുടെ ശബ്ദം കേടുപ്പോർ അയാൾ എഴുന്നോടു. സിംഹം പറഞ്ഞതിനുന്നതുപോലെ എല്ലാം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വേഗത്തിൽ ആഹാരം കഴിച്ചിട്ട് തോട്ടത്തിൽ പോയി സുമതിയുംാജീവാം പറിച്ചുകൊണ്ട് വണ്ണിയിൽ കയറി കള്ളുവടക്കാരൻ യാറുയായി.

ക്രൂഷം അല്പാധം.

കതിര് വളരെ വേഗമിള്ളതായിരുന്നതിനാൽ ക്ഷണിക്തിൽ അയാൾ വിട്ടിൽ എത്തി. അയാളുടെ പ്രത്യോഗം പുതികളിലും അയാളുടെ വരവിനെ കാത്തി രിക്കക്കയായിരുന്നു. പിതാവിനെ കണ്ടുടക്കെ അവർ എല്ലാവയം ഒടി അട്ടക്കരൽ ചെന്നു. അവയുടെ സപ്രത്യേകിയാം തിന്റു കിട്ടിയോ എന്നാണ് എല്ലാവക്കും അറിയേണ്ടിയിരുന്നതു്. കൂട്ടവടക്കാരൻ നല്ല കതിരവണ്ണിയിൽ വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ സപ്രത്യേകിയാം തിന്റു കിട്ടിയിരിക്കണമെന്നതനു അവർ തീരുമ്പെട്ടു തിരി. മുല്ലൻ വണ്ണിയിൽ നിന്നിരിങ്കി പണം കിട്ടിയെന്നോ ഇല്ലെന്നോ യാതൊന്നും പറയാതെ താൻ കൊണ്ടുചെന്ന രോസാപ്പു സുമതിയുടെ കരും കൊട്ട തിട്ടു്, “നീ വേണമെന്നുപറഞ്ഞ രോസാപ്പു ഇതാ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇതുനിമിത്തം സംഭവിച്ച കാര്യമൊന്നും നീ അറിഞ്ഞതിട്ടില്ല, മക്കളു്” എന്ന സാവധാനത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ഈജെന പറഞ്ഞതു് എല്ല കാരണംതാലുണ്ടോ വിഹാരിച്ചു് കട്ടികരി വിസ്തിച്ചു്. “അല്ലെന്ന് എന്നാണ് ഇതു രൂസനമായിരിക്കുന്നതു്?” എന്നു് അവരെല്ലാവയം കുടി ചോദിച്ചു്.

ആ മുല്ലൻ ഉടനെ സംഗതിക്കുമ്പോം അവരെ അറിയിച്ചു്. ഇതുകേടു് അവക്കു് എല്ലാവക്കും വലിയ വ്യസനമായി. ആ ദേഹരമായ കൊട്ടാരത്തിൽ തിന്റു പോയിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നും, സിംഹം അനേപശിച്ചു വരുന്നവെങ്കിൽ അതിനെ കൊല്ലാമെന്നും മറ്റും ഒരു മുഖം ഉണ്ടായാണ്.

“എയി! അങ്ങനെ കരിക്കല്ലോ പാടിപ്പ് ഞാൻ തിന്റു ചെപ്പാമെന്ന് വാക്ക് പറത്തുതാൻ”. മരിക്കേണ്ടിവന്നാൽ തന്നെയും ഞാൻ ആ വാക്കു മാറ്റുന്ന തപ്പ്” എന്നായിരുന്നു രൂലംൻറെ മറപടി.

സുമതിയുടെ സഹോദരിമാഷ്ട് അവളേംടായിരുന്ന ദേപാശം. അവൾ നിമിത്തമാണ് ഈതെല്ലാം വന്നതെന്നും അവർ രോസാപ്പുവിനു പകരം വേരുവാലിയും ചോദിച്ചിരുത്തുന്നവെങ്കിൽ ഒരു അപ്പത്തു നാംവികയെപ്പാക്കിയും വെന്നും മറ്റൊരു അവർ പിരുപ്പിരുത്തുന്നതാണി. എപ്പാംകൊണ്ടും സുമതിയുടെ വളരെ വ്യസനമുണ്ടായി.

“അതേ; ഞാൻതന്നെന്നാണ്” ഒരു ഭിംഗിയും ഇടയാക്കിയതും. എന്നാൽ ഒരു രോസാപ്പു ചോദിച്ചുകൂടി ഇങ്ങനെന്നെല്ലാം സംഭവിക്കുമെന്ന് തുടർന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എതായാലും അച്ചുബോർഡ് വാക്കു നിന്നേവരും നന്തിനായി ഞാൻതന്നെ അച്ചുംനാട്ടക്കുടി പോകുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്.” എന്ന് അവർ പറത്തു. സുമതിയെ അതുനീതം സ്നേഹിച്ചിരുത്തുന്ന അവളുടെ അച്ചുറും സഹോദരന്മാരുമുണ്ട് എതായാലും അവർ ദോഷാശ്വരി പാടിപ്പേന്നു് പറത്തുവെങ്കിലും, അവാം തന്നെ പിതാവിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും നിശ്ചയിപ്പില്ല.

എട്ടാം അലപ്പാളം.

പോകാണിളി ദിവസം അട്ടത്തപ്പോൾ സുമതി അവർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന വസ്തുങ്ങളിൽ മറ്റൊ സഹോ ദരിമാക്കായി പകിട്ടുകൊടുത്തു. എല്ലാവരെയും സമാ ധാന്യപ്പുത്രതിയിട്ട് അവർ ആ സ്ഥലം വിട്ടോക്കാ നഷ്ട ദിവസത്തെ കാത്തിരുന്നു.

അനേൻഡിവസം രാവിലെ സിംഹം പറഞ്ഞിരുന്നതോലെ ക്രൂവക്കാരനെ കൊണ്ടുചെന്ന ക്രതിരു വണ്ണി പടിക്കൽ തന്ത്രാദശാധിരുന്നു. സുമതി, കണ്ണ നീരോട്ടക്രമി നില്ലുന്ന തന്റെ സഹോദരമാരോടും റദ്ദം ധാത്രമോദിച്ചു. സുമതി ഒരു പോകേണ്ട എ നീം, താൻ പോഴി സിംഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ ഏറ്റവും കൊള്ളാമെന്നും വുഡൻ വിശ്വം പഠഞ്ഞവെങ്കിലും സുമതി സമതിച്ചിപ്പി. അവർ പിരാവിനോട്ടക്രമി വണ്ണിയിൽ കയറി.

അവർ കാട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ രാത്രിയായി. എ നീം ആ സ്ഥലം പലമാതിരി വിളക്കകളെക്കാണ്ടു മറ്റൊ അലങ്കരിച്ചിരുന്നതിനാൽ പാക്കൽപോലെ ദേഹം തിച്ചു. ഹതുകണ്ഠ് അവർ വളരെ ആശ്വസ്തപ്പെട്ടു. ഒരു വിൽ വണ്ണി മാളികയുടെ പട്ടിവാതുകൾ ചെന്നുനിന്നു. അവിടെ എല്ലായിടവും ഭംഗിയായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. “സിംഹത്തിന്” ഒരു ഗൃഹിയെ ഒക്കുന്നതിനായി കിട്ടാനതുകൊണ്ടുള്ള സന്ദേശം കാണിച്ചിരിക്കയാണോ” എന്ന് സുമതി അരുളുനോടു പറഞ്ഞു. സിംഹം തീച്ചുയാളും അവരെ കൊല്ലുമെന്നതുനുണ്ടായിരുന്നു.

ഘണ്ടി നിന്നന്തുനേരും ആ വുഡൻ ഒരുത്തിയേഴും

କ୍ରିକେଟାଣ୍ଡି' ଅରଯାରି ଦୁଇ ଚେଗନାଫ୍ଲୋର ତାମଣି ଛୁଟିଗନ ଦୂରିଯିଲେଇଯ୍ୟୁଷୋଧି. ଅବିଜେ ଅବକ୍ଷଳ ରେଣ୍ଡିପେକ୍ଷଳ ଅଭ୍ୟାରି ତରୁଆବାକି ବହୁକ୍ରିଳୋକାଯିତାଙ୍କା. ଅଗ୍ରତ୍ରେ ଅବକ୍ଷଳାଯିଟ୍ଟ ବହୁକ୍ରିରିକଣାତୁତଗନ୍ତେଯଙ୍କ କୁ ଶୁଵତକାରରେ ନିଶ୍ଚୟତମଳୋକାଯିତାଙ୍କାରେ ରେଣ୍ଡିପେ ତାଂକ୍ରିଟି ଡକ୍ଷଣାତତିକିତାଙ୍କା. ଯାତ୍ରାଚେଯ୍ୟୁତକେଟାଣ୍ଡି' ସୁମତିଯ୍ୟୁଷ୍ଟ ବହୁର ବିଶ୍ଵେଷ୍ଟ ଉଳ୍ଳାଯିତାଙ୍କା. ଅବର କଟନର ଚାନ ଦୂରିକଲ୍ଲିଲେଗାନ୍ତିଲ୍ଲୁଂ ସିଂହତତିକାନ କା ଲୋତିତାଙ୍କାତୁକେଟାଣ୍ଡି' ଅବରିକ୍ଷକ' ଅଗ୍ରତ୍ର ଭୟ ତୋଣି ଯିପ୍ପ. ଅତିକାଳ ଅବରି ଭୟଙ୍କ୍ରିକାରର ଡକ୍ଷଣାକ ଶିଥୁ. ଅଲ୍ଲାଗେର କଞ୍ଚିତତାଫ୍ଲୋର ସିଂହର ଅବର ଦେ ଦୁଇପିଲ ବାନ.

୩ ପ୍ରତ୍ୟାମ ଅରଲ୍ପ୍ରାୟଂ

ସିଂହର ଅରକ୍ରମିତାଫ୍ଲୋର ସୁମତି ଭୟଙ୍କାରୀ ବିରତ୍ତିବେଶକିଲ୍ଲୁଂ ଭୟରେ କଷିତାଙ୍କିଟରେତାହୁଂ ଏ ରତ୍ନକାଣିକାରେ ଅବର ଦେବ୍ୟନ୍ତମାଯି ନିନ୍ଦା.

ହୁତକେଟାଣ୍ଡି' ସିଂହର ବହୁର ସାରେତାଷ୍ଟିଥୁ. କୁ ରତ୍ନକେରଂ ଅବରେହୁ ଲୋକିନିକା ଶେଷମ, “ରୂପଙ୍କ ବେଶପୁରୁଷ ତାଙ୍କାଯୋ? ପୁମତିଯ୍ୟୁଷ୍ଟ ବେଶପୁରୁଷ ତାଙ୍କା ଯୋ?” ଏକାନ୍ତ ସିଂହର ଅବରେହୁ କଲେପୁରୁଷୁଂ ଚେ ଯୁ. କୋପକେତାକ୍ରିଯାପ୍ଲୁ ସିଂହର ସଂସାଧିତର କ୍ରିପ୍ତ ଅତିକରୀ ଫ୍ରେଙ୍କାଂ ବହୁର ଦେବ୍ୟନ୍ତମାହିତିକାଯିତାଙ୍କା.

ଅର ରୂପଙ୍କ ବହୁର ଭୟକେତାକ୍ରିଯା ମିଳାଇରେ

ചുമ্প

നിന്നു. എന്നാൽ സുമതി “തങ്ങൾക്കു സെഞ്ച്യൂം തന്നു” എന്ന വിശയമായി മരച്ചടി ചൊന്തു.

“എ നിബാർ സ്വന്തസമത്വത്വാടു കുടിത്ത നോയാനോ വന്നതു്? നിബാർ അച്ചുണ്ടു് തിരുത്തു പോ യശേഷം നിനക്കു് ഇവിടെ താമസിക്കാംമോ?” എന്നു് സിംഹം പിന്നീടു ചോദിച്ചു.

“താഴു് ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതിപ്പേരുള്ളു്” എ നിബാർ ഷ്ടൈൻ സമത്വത്വാടുകുടിത്തനോയാണു് വന്നതു്” എന്ന സുമതി ദെയൽപ്പുള്ളു് ഉത്തരം ചുറ്റെന്തു.

എന്നി കൂടു് വളരെ സന്നോധമായിരിക്കുന്നു. നീ സ്വന്തമനസ്സാലെ വന്നതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ താമസി ആകൊള്ളുകു്” എന്നു് സിംഹം സുമതിയോടു ടരഞ്ഞത് ശേഷം മുലകെന നോക്കി ഇല്ലകാരം പറഞ്ഞു്:—“നീ നാഞ്ചേരാവിലെ വിട്ടിപ്പേരുള്ളു് പൊരുത്തും തിരുത്തും നാഡി ലഭിച്ച അതും കഴിഞ്ഞതു ഉംനെ തന്നെ നിനക്കു പോകുന്നതിനായി വെളിച്ചിൽ വണ്ടി തയ്യാറാണെന്നു രിക്കും. അതിൽ കയറി പൊരുത്തും തിരുത്തും വിശ്വാരിക്കണം. വിശ്വാസം ഇവിടെ വന്നു കാണാമെന്നു വിചാരിക്കണം”

അതിബാർ ശേഷം സിംഹം സുമതിയെ നോക്കി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു്:—“നിബാർ അച്ചുനെന്നുടു കൊണ്ടു് ഇതിനുള്ളതു മുറിയിൽ പോക. അവിടെ വിശേഷപ്പെട്ട വസ്തുങ്ങൾ, രതാങ്ങൾ, അതുംരണ്ടായിരം മുതലായി എപ്പോമാതിരി സാധനങ്ങളും കാണം. അവ വഴിൽ നിന്നു് നിബാർ സന്ദേഹരണമാക്കിം സഹോദരിമാക്കുമായി വേണ്ടതെപ്പോൾ എടുത്തുകൊണ്ടു. അവിടെ രണ്ടു വലിയ പെട്ടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. പെട്ടികൾ നിബാരയെ അവയ്ക്കുമുകളും സാധനങ്ങൾ വെച്ചു് അച്ചുനെ ഏറ്റുപുറിക്കുക. നിബാർ വിട്ടിലുള്ളവർ നിന്നു

କେତେକାଳରୁଥିଲୁ ମରକାତିରିକଣୀତିଙ୍କ ଅବହିନୀ କରେ
ନୟନୀୟଗଣଙ୍କରୁ ଅର୍ଥାତ୍ କରନ୍ତିକଣଙ୍କରୁ ଅର୍ଥାତ୍
କମାଣେଛିଁ.”

ପିଣ୍ଡିକୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଦ୍ଧଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିନୋଦ୍ଧଙ୍କ ଯାତ୍ରପଦ
ଶତ୍ରୁ ସିଂହର ଦୂରିତିର ନିର୍ମାଣ ପୋଷି. ତାହାର
ପିତାଙ୍କ ବିଦ୍ଵାପିରେଇନ୍ତର ବିଚାରିତ୍ବ ନୁମତିଛୁ ଏବୁ
ବହୁରା ବୃଦ୍ଧିନମଣିକାରୀ. ଏହିଲ୍ଲିପଂ ସିଂହରତି
ହେଠା ଆଜିତ ଅରଣ୍ୟରିତ୍ବ ପ୍ରାଚୀନତିକାରେ ନିର୍ମାଣ
ହାତିଛୁଥାତିତିକାରୀ ପିତାବେଦିକୁଟି ଅବଧି ଅରକୁ
ତତ ଦୂରିତିଲେଖୁ ପୋଷି. ଅତି ଦୂରିତ୍ବରେତ୍ତିର ଚାରିଦର
ଅରତମାରକ୍ଷଣିକାଯିରାନୀ. ଅବେ ନିରାଯକ ବିଲପିଟି
ଅ ଅନୁଭବଙ୍କରିବା, ବ୍ୟାପ୍ତିରେତ୍ତି ଦୂରିତାଯିବ ଉଣ୍ଡାଯି
ରାନୀ. ନୁମତି ଅବଧିରେ ନିର୍ମାଣ ବହୁରା ଏହିଲ୍ଲିପଂ ଏହି
କରୁଥିବାକୁ ରାତ୍ରି. କରିବିଲାଗତ ଅରତମାର
ତୁଳାଫ୍ଲୋରୀ ଅରତ ନିରାଯକ ସପ୍ରକାଶରୀ ଉଣ୍ଡାଯି
ରାନୀରୁ.

୨୨ ପାଠ ଅନନ୍ତପ୍ରାଣୀ.

“ଆହୁ. ହୁତୁ ଅହୁରୀ କରେ କେବେଥିପୋଷେ
ତିରୁ. ଅନୁଭବାନ୍ତ ପେଟ୍ରିକଲ୍‌ଲିଫ୍ ନିର୍ମାଣ କରେ ବ୍ୟାପ୍ତି
ଅନ୍ତରୀ ଅନୁଭବଙ୍କରିବ ବୈଶୀନିଲାକାରୀ. ସପ୍ରକାଶରୀ
କରେ ଅଧିକାଂ ବ୍ୟାପ୍ତିରେଷୁ ସମଲମ୍ବନକିରୁ ପିଣ୍ଡି
କୁ ବ୍ୟାକିଯୁତି ବ୍ୟାପ୍ତିରେଷୁ ଅନୁଭବଙ୍କରିବ ବ୍ୟାପ୍ତି
ଏହାନ୍ତ ନୁମତି ଅହୁରୀକାରୀ ପରିତ୍ରାଣ.

ଅରତମାରିତ୍ବ ଅବଧି କରେ ବ୍ୟାପ୍ତିରେଷୁ ଅନୁଭବ

ରଙ୍ଗାଞ୍ଚିଂ ବେଳିଯିଲେବୁତିଟୁଁ ବହୁର ସପ୍ତଶ୍ରୀମଦ୍
ତୁଁ ପେଟିକଳିତ ବ୍ୟୁ. ଏକାତ ପେଟିକଳିତ
ସପ୍ତଶ୍ରୀଂ ବ୍ୟୁଷେତାଙ୍କ ଅବସିତ ପିଳାଯୁଂ କ୍ରି
ତର ନମବନ୍ଧୁତାକୀ କାଳାପ୍ରତି ଅତିକାଳ ଅ
ବର ବେଳି ଶିବପ୍ରତିକ୍ରିଯା ଅତ୍ୱରଙ୍ଗାଞ୍ଚିଂ ବ୍ୟୁ
ଞ୍ଚିଂ ଅତ କ୍ରିତାତ କର କ୍ରିତିମୁଂ ଅବ୍ୟୁଷ୍ମିତ
ବ୍ୟୁ. ଅତିଲେଖ ଶେଷଯୁଂ ପେଟିକର ନିରତି
ପ୍ର. ଏକାଳ ରହାଯୁଷପୋଲୁଂ ଅବସେ ଏକତ୍ର
ପୋକାର ପାତିପ୍ରାତ ଵିଯତିତ ପେଟିକରଙ୍କ
ଭାରତୀଯାକୀଯାଙ୍କ. ମୁତ୍ତ ମନ୍ଦିଲାଯ ଉଦଗ ବୁଲା
ହୁଲୁକାର ପରତତୁ:—“ଅ ନିଃମଂ ଏ ମେ ପରୀ
କ୍ଷିକର୍ଯ୍ୟାକୀଯାଙ୍କ. ହୁବର୍ଯ୍ୟାଂ କ୍ରି ଏକିଯୁଁ” କେବ
ଳକ୍ଷେ ପାକାର ସାଧିକର୍ଯ୍ୟାପ୍ରଦ୍ଵେ ଏକ ଵିଚାରିତ୍ୟା
ଶର୍ମ ପେଟିକର ନିରାଯ ବେଳାନ୍ତପ୍ରଦ୍ଵେ ଏକତ୍ର
କେତ୍ତିକାରିଶର୍ମ ନିଃମଂ ପରତତୁ.”

ସୁମତି:—“ନିଃମଂ ମନୀଷୁର୍ମଂ ଅବେଳାର ଚେ
ଯୁମେଳ ତୋଣନୀପ୍ର. ଏତାଯାଲୁଂ ନମକ ପେଟି
କରୁ ଘୁକ୍ତି ଉତ୍ୱମାଯି ବ୍ୟୁଂ.”

ଅବର ଅପ୍ରକାର ଚେଯୁଟିକୁ ଅବରତ ମରିଯି
ଲେଯୁକୁ ତିର୍ତ୍ତ ପୋଯି. ଅ ରାତି ଅବର ଉତ୍ୱମା
ଯତେକିପ୍ର. ରାବିଲେ ମଣିକାଳ କେଟୁ ଏକାନେର
ପ୍ରାର ଅବିଜ କେଷଳାଂ ତର୍ଯ୍ୟାକଣାଯାଙ୍କ. ନୁମ
ତିର୍ତ୍ତ ପିତାମହ କ୍ରି କେଷଳାଂ କରିଛୁ. ନିଃମଂ ବ
ଯୁଷ୍ମିତାଳେନ ଗ୍ରହିତ୍ୱତକାଳେ ବୁଲାର୍ମ ନମାଯା
ନମାଯାକି. ଅତିକାଳ ପିଲାଙ୍କଂବାନ ନୁମତିଯ
କାଳାକମନ ଅବାରିକର ରେ ପିଶପାନ ତୋ
ନି,

ରତ୍ନାକୁ ତର୍କର ପ୍ରିୟପ୍ରତି ପିତାବିରାମ ପି

നേ ഒരു കാലത്തും കാണ്ണാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും സുമതി വിചാരിച്ചുതും. അതു നിമിത്തം അവർ വളരെ വ്യസനിച്ചു.

അപ്പോഴേയും മുലൻ യാത്രയാകുണ്ട് സമയമായി എന്ന കാണിക്കുന്നതായ മനിനാഡം വീണ്ടും കേട്ടു. അതുകൊണ്ടു് അവർ രണ്ടിലേതുമായി വെളിയിലിരഞ്ഞി. അവിടെ ഒരു കുതിരവണ്ണി നില്ലണ്ണായിരുന്നു. മുലൻ കൊണ്ടുപോകാനുള്ള പെട്ടികൾ രണ്ടും അതിൽ വച്ചിട്ടുമണ്ണായിരുന്നു.

സുമതിയുമായി യാത്ര ചരഞ്ഞു് മുലൻ വണ്ണിയിൽ കയറി. ഉടനെ തന്നെ വണ്ണി അതിവേഗതോടുകൂടി അവിടെ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു. സുമതി അച്ചു് പോയതിൽ പിന്നെ വളരെ നേരം കരഞ്ഞു കൊണ്ടു് അവിടെതന്നെന്ന നിന്നും. അനന്തരം ആവേള്ളിടെ മുറിയിൽ പോയി കിടന്നു.

ഇങ്ങനെ കിടന്നു് അപ്പേനേരം കഴിത്തെപ്പോൾ സുമതി ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഉറക്കത്തിൽ അവർ ഒരു സ്പർശം കണ്ടു. സ്പർശം താഴെ കാണുന്ന പ്രകാരമായിരുന്നു:—

ഒരു തോട്ടത്തിൽ വുംഖജാളിടുടെ കീഴിലായി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ചെറിയ പുഴയുടെ സമീപത്തുകൂടി അവർ, അവളുടെ കുഴാവസ്ഥയെപ്പറ്റി വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു്, നടക്കകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ യോഗ്യനായ ഒരു രാജക്കമാരൻ അവളുടെ സമീപത്തു വന്നു ഏറ്റവും മനോഹരമായ സ്വരത്തിൽ ഇല്ലകാരം പറഞ്ഞു:—“സുമതി, നീ വിചാരിക്കുന്നതു പോലെ ആഗ്രഹിപ്പാതവെള്ളു നീ. നിന്നു് ഇവിടെ നിന്നേറ്റി മുഖിലബന്ധ നിന്മിത്തിരുക്കാം എല്ലു നിന്മിത്തിരിക്കും ഒരു

മസിക്കാം. നിന്നക്ക് ആവശ്യമുള്ള എല്ലാ സാധന അഴിം ഇവിടെ ലഭിക്കുന്നതാണ്. തൊൻ എത്ര മുച്ച് തനിൽ നിന്നും മുവിൽ വന്നാലും തൊന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളുക. തൊൻ നിന്നെ വള്ളരെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. എന്നെ സന്ദേഹപ്പീഡിക്കക. അപ്പോൾ നിന്നക്കും സന്ദേഹമുണ്ടാകം.”

“മേരു രാജകുമാര, അങ്ങേ സന്ദേഹപ്പെട്ടതാൻ തൊൻ എന്തുവേണം?” എന്ന സുമതി ഉടനെമോദിച്ചു.

“കുതജ്ജത്തെയുള്ളിട്ടും വള്ളായിരിക്കുക. അതു മാത്രം മതിയാകം. നീ പുരമെ കാണുന്ന കാഴ്കകളുടെ വിശ്വസിച്ച പോകയതു്. എന്നും കഴുസ്ഥിതിൽ നിന്ന് നീ എന്നെ രക്ഷിക്കുയും വേണം.” എന്നായി ഒന്നു രാജകുമാരന്നു മറ്റപട്ടി.

അതിന്നും ശേഷം അവർം ഒരു മറിയിൽ നില്ക്കുന്നതായി സുമതിയും തോന്തി. ആ മറിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സെംഗംത്രവുമുള്ള ഒരു ഗൃഹി ഇരിക്കുന്ന ബാധിയും. ഒരു ഗൃഹി സുമതിയെ നോക്കി ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു:—“എന്നും എറാവും പ്രിയപ്പെട്ട സുമതി, നീ വിട്ടപിരിഞ്ഞെത പിതാവിനേറും സഹോദരനും രേഖും മറുപാടം പററി വിചാരിച്ചു് രൂസനിക്കയും. നീ ഓഗ്രേവതിയായിരിന്നും. കാൽഞ്ഞുളിലെപ്പോം നില്ക്കുന്നതോടും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും മാത്രം മതി. പുരമെ കാണുന്നവയെല്ലാം വാസ്തവതിൽ ആപ്രകാരമുള്ളവയാണോ എന്നു് നില്ക്കുവണ്ണും പരിശോധിച്ചു കൊള്ളുണ്ടാം.”

പതിനൊന്നാം അല്പായം,

ഇതായിരുന്ന സുമതിയുടെ സ്വപ്നം. ഇങ്ങനെ
സ പറ്റം കണ്ണകൊണ്ടുകിടക്കുവേം മനി പത്രം കിടക്കി
ക്കുന്നതു കേളു് അവർ ഉണ്ട്. ഉണ്ടായുടെനു അ
വരം കൂടും വസ്തു വസ്തു വസ്തു വസ്തു എന്നതിനുമുള്ള
സാധന
ഒപ്പം എപ്പോ ഒരു കുടക്കി വച്ചിരിക്കുന്നതു് അവർ കണ്ണ
കൂടിക്കഴിത്തു് വസ്തു മാറിയ ഉടനെ അവിടെ ഭക്ഷ
ണം തയ്യാറാ ലിരിക്കുന്നതുകണ്ടു് സുമതി ഭക്ഷണാ കഴി
ചു. അതിന്റെ ശേഷം അവർ ഒരു കുട്ടിലിലിരുന്നു്
അവളുടെ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട രാജക്കമാരനേയും മറ്റൊ
പറവി ആലോച്ചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവർ ഇപ്പോരം തന്നെത്താൻ വിചാരിച്ചു്—
“എനിയും രാജക്കമാരനെ സന്ദേഹിപ്പിക്കാൻ സാ
ധികമെന്നാണെല്ലോ അദ്ദേഹം പ്രാജ്ഞതയു്. അതു
കൊണ്ടു് ഒരു ഭയക്കരമായ സിംഹം അദ്ദേഹത്തിനൊ
ഖവിടെ ഒപ്പു സ്ഥലത്തു അടുത്തിരിക്കുകയായിരിക്കാം.
അജാന്നന്യാബന്ധിൽ തൊൻ എത്തപ്പുകാരത്തിലാണു്
അദ്ദേഹത്തിനെ വിട്ടതൽ ചെയ്യുന്നതു്? പുറമേയുള്ള
കാഴ്ക കണ്ടു് വിശ്രമിച്ചപോകത്തെനു് ആ രാ
ജക്കമാരനും സൃഷ്ടി പ്രാജ്ഞതിരിക്കും. അതിന്റെ
അവൾമം എത്താജനാനു് മനസ്സില്ലാക്കുന്നില്ല. തൊൻ ഇ
തൊക്കെ ചുന്നിനായി ആലോച്ചണു്? അതു് ഒരു സ്വപ്നം
മാത്രമായിരുന്നവെല്ലോ. സമയം കഴിക്കാ
മുള്ള വഴി എത്താജനാനു് ഇനി ആലോച്ചണു്.”

ഇപ്പോരം വിചാരിച്ചിട്ടു് അവർ കൊട്ടാരത്തി
ലെ ശാരോ മുറിക്കളിലുായി നടന്നു് പരിശോധിക്കുന്ന

തിനാരംഭിച്ചു. അല്ലോ കയറിയ മറിയുടെ ചുറ്റു കണ്ണാടികൾ പതിമുഖിയന്തിനാൽ മറിയുടെ ഏതുലാഗ തുനിനാലും അവർക്ക് അവളുടെ രൂപം മുഴവും നല്പവേദ്യം കാണാമായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു മേശ പൂരത്തു് ഒരു വള്ള മുരിക്കുന്നതു് സുമതി കണ്ടു. അവർ ഉടനെ അതു് എടുത്ത നോക്കി. സപ്ലൈ ത്തിൽ കണ്ട രാജകമാരകൾ പടം അവളുടെ ഒരു അബാരത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചാരത്തിൽ വേണ്ട സപ്താത്യും തനിയുള്ളു് നാംകിരിക്കിക്കുന്നതു കൊണ്ടു് അവളുടെ എടുക്കുന്നതു് നീതികേടായിരിക്കയില്ലെന്ന വിചാരിച്ചു് സുമതി അതിനെ എടുത്തു് കൂട്ടിൽ ദിനം.

പിന്നീടു് അവർക്കുന്നതു മറിയിലേയ്ക്കു പോയി. ഒരമുറിയിൽ മുഴവും വലിയ പട്ടണം വച്ചുണ്ടായിരുന്നു. പട്ടണഞ്ചുടെ കുട്ടത്തിൽ സപ്ലൈത്തിൽ കണ്ട രാജകമാരകൾ ഒരു ഒരു വലിയ പടവും അവർക്കു കണ്ടു.

ഒരം പടത്തിൽ വള്ളരെ നേരം നോക്കിനിന്ന ശേഷം സുമതി അവിടെ നിന്നും വേറൊരു മറിയിലേയ്ക്കു പോയി. അതിൽ പിറ്റീസ്, വീണ മുതലായി പലമാതിരി സംഗ്രഹിതസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കു ഇവയെ ഓരോന്നും എടുത്തു് വായിക്കുള്ളും ചീല പാട്ടുകൾ പാട്ടുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടു് കുറെ നേരം അവിടെ ഇരുന്നു.

പ്രതിബന്ധം അദ്ദുറായം.

സുമതി പിന്നിട്ട് മരാത മറിയിലേയ്ക്ക് ഷോ
യി. 100 മറി നിരക്കെ പുസ്തകങ്ങളാണൊണ്ടായിരുന്ന
തു്. അവർ വായിച്ചിട്ടുള്ളവയും വായിച്ചിട്ടില്ലാത്ത
വയും വായിക്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവയുമായ അ
നേക്കം പുസ്തകങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പുസ്ത
കങ്ങളുടെ പേരുകൾ മാത്രം വായിക്കുന്നതായാലും അ
വ മഴവനും വായിച്ചു തീക്കുന്നതിലേയ്ക്ക് വളരെ കാ
ലം വേണ്ടിയിരുന്നു. അതുവളരെ പുസ്തകങ്ങളാണു്
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതു്.

ഇതുയും മറികൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ നേരം
സന്ധ്യയായി. അപ്പോൾ ഒക്സിം മറികളിലും വള
രെ പ്രകാശമുള്ള വിളക്കകൾ കത്തിച്ചിരിക്കുന്നതായി
അവർ കണ്ടു. ഉടനെ എുമതി അവളുടെ മറിയിലേ
യ്ക്ക് ഷോയി. ഭക്ഷണത്തിനാൽ സമയമായപ്പോൾ
തന്നെ ഭക്ഷണം അവിടെ തയ്യാറായിരുന്നു.

ഭക്ഷണം കഴിച്ചുണ്ടെങ്കം അവർ അവിടെ ഇരു
നു. അപ്പോൾ സിംഹം ചതുന്നതായി അവർക്കു
തോന്തി. “സിംഹം എന്നു കൊന്നതിനുന്നതിനാ
യി വരകയാണു്” എന്ന അവർ വിചാരിച്ചു. സിം
ഹം മറിയുകയുള്ള വന്നു് ശാന്തഭാവത്തിൽ സംസാരി
ച്ചതിനാൽ അവർക്കു് അധികമായ ദേമുണ്ടായി
പി.

“സുമതി, നിന്നുണ്ട് സൈഖ്യം തന്നെയോ?” എ
നു് സിംഹം ചോദിച്ചു. യാതൊരു ദേവും പ്രദർശി
പ്പിക്കാതെ “അതെ” എന്നു് അവർ ഉത്തരം പറ
തെന്തു.

“ഹത്തേവരെ നീ എങ്ങനെന സമയം കഴിച്ചു?”
എന്നായിങ്ങനെ സിംഹത്തിൻ്റെ അട്ടത്ത ഫോള്യും.
അവർം മറിയിച്ചെല്ലാം നടന്ന നോക്കിയ വിവരവും മ
ററം പറഞ്ഞു.

സിംഹം:—“ഹപ്രകാരമുള്ള സഹായം നിന
ക്ക് സന്ദേശമായിരിക്കാമെന്ന തോന്നനില്ലോ?”

സുമതി:—“ഹവിടെ കാണുന്നതെല്ലാം എററവും
ഒറിയായിരിക്കാം. ഹജ്ജനെയുള്ള കൊട്ടാരത്തിൽ
താമസിക്കുന്നും എന്നിയും സന്ദേശം തോന്നാ
തിരിക്കാനിടയില്ലെല്ലാം.”

ഹപ്രകാരം ഏകദേശം ഒരുമാനിക്രമംനേരം അ
വർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. താൻ ആള്യും വിചാ
രിച്ചതുപോലെ സിഹാ കൂർസപ്പാവമുള്ളതെല്ലാം
സുമതിയും അപ്പോൾ തോന്നി.

കരണ്ണേരം കഴിത്ത ഉടനെ സിംഹം എഴുന്നേ
റു “സുമതി, നീ എന്ന സ്നേഹിക്കുന്നവോ? താൻ
നിന്നു വിവാഹംചെയ്യുന്നതിനും നിന്നു സമർത്ഥ
ണോ?” എന്ന പോതിച്ചു.

സുമതി ഇതുകേട്ട് വയ്ക്കരെ ആര്യവുംപെട്ടു. “ഹ
പ്പാ” എന്ന മരു, ടിപ്പറഞ്ഞാൽ സിംഹം കോപിക്കു
പെട്ടുവന്നുള്ള ഭയം സുമതിയുംണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊ
ണ്ട “താൻ എത്ര പറയഞ്ഞ! ഒരു സിംഹത്തിനെ എ
ങ്ങനെയാണ് വിവാഹം ചെയ്യുക?” എന്ന അവർം
പത്രക്കു പറഞ്ഞു.

സിംഹം:—“ഭയംകുടാതെ ‘ഉണ്ട്’ എന്നോ ‘ഹ
പ്പാ’ എന്നോ ഉത്തരം പറഞ്ഞതയുണ്ട്.”

“ഹപ്പാ” എന്നും അവർം ഉടൻനതനെന്ന മറുപടി
പറഞ്ഞു.

“ഇല്ലയോ? എങ്കിൽ ഞാൻ പോകുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞു് സിംഹം പോകാൻ ആരംഭിച്ചു.

അവളുടെ മദ്ധടിക്കേടു് നിംഫം കോപിച്ചില്ല എന്ന കണ്ടു് സുമതിയുള്ളു് വളരെ സംശയാശ്വരിണിയി. സിംഫം പോയശേഷം അവർ ഉരങ്ങുന്നതിനായി കട്ടിലിൽ കിടക്കുകയും വേഗത്തിൽ ഉരങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഉക്കന്തിൽ മുമ്പിലത്രയ്ക്കുലെതനെ രാജകുമാരനെന്നുറവി അവർ സ്വന്തം കണ്ടു. രാജകുമാരൻ അവളുടെ സമീപത്തിൽ ചെന്നു് “സുമതി, നിന്നക്കു് എന്നോടു് ഈ ദയവില്ലാത്തതെന്തു്? ഞാൻ ഇനി യും വളരെകാലം നാക്കപ്പെട്ടാണെന്നായിരിക്കാം വിധി” എന്ന പറഞ്ഞതുായിട്ടുണ്ടു് അവർ സ്വന്തം കണ്ടു്. എന്നാൽ രാജകുമാരൻ കുടു ഉട്ടപ്പെട്ടതായി തന്നെ എല്ലാ സ്ഥല്ലാണെങ്കിലും.

നേരു വെള്ളത്തിനശേഷം അവർ ആളുമായി വിചാരിച്ചതു സ്വന്തത്തിൽ കണ്ട രാജകുമാരൻ തലേ ദിവസം പടന്തിൽ കണ്ട രാജകുമാരൻ ഒന്നപോലെ തന്നെയാണോ ഇരിക്കുന്നതെന്നു് പടത്തിൽ പോയി നോക്കണമെന്നായിരുന്നു. അങ്ങിനെ നോക്കിയതിൽ പടത്തിലെ തൃപ്പവും സ്വന്തത്തിലെ തൃപ്പവും ഒന്ന് പോലെതന്നെയെന്നു് അവരംക്കു മനസ്സിലായി.

പരിമുന്നാം അല്പായം

രാവിലെ കരു സമയം തോട്ടത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നു് അവർ തീച്ചുപ്പാക്കി. എന്നെന്നാൽ ചുണ്ണ

രവ

ങ്ങളെല്ലാം വിലസിനിനിയുണ്ട്. സുത്തൻ ഉദിച്ചയൻ്റെ തോട്ടത്തിൽ ചെറുവൈയിൽ ഉണ്ടായപ്പോൾ കാണുന്ന വഴിരെ കൊന്തുകും ഉണ്ടായിരുന്നു.

തോട്ടത്തിൽ പോയി ചുറ്റു നോക്കിയപ്പോൾ ആ സമലം മുധ്യം കാണിട്ടുള്ളതുപോലെ സുമതിയും തോന്തി. ഉടനെ, രണ്ട് വശങ്ങളിലും രൂക്ഷങ്ങൾ വച്ച പിടിപ്പിച്ചിരുന്ന ചെറിയ പുഴയുടെ സമീപത്തിൽ അവർ പോയി. സപ്രസ്തവിൽ രജകമാരനെ കണ്ടതു ഇതുപോലെയുള്ള സമലത്തുവച്ചാണുന്നതു ഓഫീസ് അവർക്ക് അപ്പോൾ ഉണ്ടായി.

“തീച്ച്ചയായും ആ രാജകമാരനെ സിംഹം ഈ വിംഗ് എവിടെയോ ചുട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്,” എന്ന് അവർ വിശ്വാസം വിചാരിച്ചു.

തോട്ടത്തിൽ കാനേരേശം കുമ്പിനും തോന്തിയതുകൊണ്ട് അവൾ തിന്തു കൊട്ടാരത്തിലേ യുള്ളപോയി. അപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പുതിയ മുറി കൂടി അവർ കണ്ട്. തുന്നൽ വേലകൾ ചെച്ചുന്നതിനാഴുള്ള അനേകതരം മുളകളും യന്ത്രങ്ങളും മറ്റൊരു മുറിയിൽ വച്ചിരുന്നു. വിശേഷപ്പെട്ട ചെറിയ പക്ഷികളോടുകൂടിയ ഒരു കുട്ടാ അവിടെ തുകിയിരുന്നു. പക്ഷികളെല്ലാം ഒള്ളരെ ഖുന്നങ്ങിയവയായിരുന്നു. അവ സുമതിയുടെ കുളിയും തോഴിലും മറ്റൊരു പറന്നവനിരിപ്പാണ്ടുടങ്ങി.

“എൻ്റെ ഓമനപ്പുക്കും കുഞ്ഞുകളും, നിങ്ങളുടെ കുട്ടാ കിടക്കുന്ന മുറിയും സമീപമായിരുന്നവും എന്തിയും എന്തു സങ്കേഷമായിരുന്നു! നിങ്ങളുടെ ഒരു കേരംക്കാൻ അതു കൊന്തുകും തോന്തിനും” എന്ന് സ്വന്ധനത്തു സുമതി ഒരു വാതിൽത്തിന്തുപ്പോൾ അതു

അവളുടെ മുറിയിലേക്കുള്ള ഒരു വാതൽത്തനെന്നയാണോ് അവർ കണ്ടി. ഈതു നിമിത്തം അവരംക്ക് വീരെ സന്ദേശം തോന്തി. തന്റെ കിടക്കമെറി കൊട്ടാരത്തിന്റെ വേരെ എത്രതു അറബിന്തായിരുന്നുവെന്നാണോ് അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്.

സമീപമുള്ള മരറാത മുറിയിൽ വേരായും പാക്കികളിലുണ്ടായിരുന്നു. സംസാരിക്കുന്ന കിളികളും ആ കുട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. സുമതിയെ കണ്ടപ്പോരം അവ “സുമതിക്കണ്ടതമോ,” “സുമതിക്കണ്ടതമോ” എന്ന വിളിച്ചു.

സുമതിയുടു് അരപ്പോഴുണ്ടായ നാന്ദോദാഹം ഈതു യെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. അവർ വേഗത്തിൽ പോയി നേരു രണ്ടു കിളികളെ കയ്യിലെടുത്തു. സുമതി ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും മറ്റൊരു അവ അട്ടത്തിരുന്നോ് “കണ്ടതമോ, ചോദത്തുമോ?” “തത്ത മോ, പൂച്ച പൂച്ച” എന്നും മറ്റൊരു ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അനേകിവസ്തും വെവക്കേന്നരമായപ്പോരം സിംഹം സുമതിയെ കാണുന്നായി വന്നു. തലേകിവസം ചോദിച്ചു ചോദ്യം അരപ്പോഴും ചോദിച്ചു. “ഇപ്പു” എന്നു തന്നെന്നയാണോ് സുമതി അനും മറപടി പ്രഞ്ചത തു്. അനന്തരം സിംഹം പതിവുപോലെ യാത്രപറ തെള്ളു് പോകയും ചെയ്തു. അനന്തരെ രാത്രിയും സുമതി രാജീകമാരനെ സ്ത്രാളുത്തിൽ കണ്ടി.

പാരിനാല്പം അല്പുായം

ഇങ്ങിനെ ദിവസങ്ങൾ കരെ കഴിഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം സുമതി യദ്ദുയാ കൊട്ടാരത്തിൻ്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് ഒരു പുതിയ മറി കണ്ട്. ആ മറിയിൽ ഓരോ ജനലിന്റെയും താഴ്യായി ഓരോ ചാരക്കേണ്ട രഘൂതെ മറ്റു സാമാനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ മറിയുടുകളും പോയി നോക്കിയപ്പോൾ ജനലുകളിൽ കുറത്ത തുണികൾ ഹട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർക്കു തോന്തി. ജനലുകളിൽ കുടെ വെള്ളിയിൽ യാതൊന്നും കാണുമാൻ പാടിപ്പായിരുന്നു.

രണ്ടാമത്തു് ദരിക്കരെ ആ മറിയിൽ പോയപ്പോൾ അവർക്കു് കൂടിനും തോന്തിയതിനാൽ ആ കണ്ണേരകളിലേണ്ടി അവരും ഇരുന്നു. ഉടൻതന്നെ ആ കണ്ണേരയുടെ സമീപമുള്ള ജനലിൽ മറച്ചിരുന്ന കുറത്ത തുണി മാറുകയും ഒരു നല്ല നാടകക്കുമതിയുള്ളൂ് കാണാവാകയും ചെയ്തു. പലമാതിരി വേഷക്കാർ വന്നു് ആ കുന്നതും കൂടിക്കുന്നതും മറ്റു അവരും കണ്ട്. സുമതി സന്ദേശതോടെ വളരെനേരമിരുന്നു് നാടകക്കുണ്ടായി.

അതിന്റെ ഭേദങ്ങൾ ആ മറിയിലുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റു കണ്ണേരകളിലും ഇരുന്നു നോക്കി. അവയിലോ രോന്തിയുള്ളപ്പോഴിനും ഓരോ പുതിയ നാടകക്കുമായിരുന്നു.

ഈ നിമിത്തം സുമതിയുള്ളൂ് വളരെ ഉത്സാഹം തോന്തി. അവരും കുടക്കുന്നു. ആ മറിയിൽ പോയി തന്നു് നാടകക്കുമാരുക പതിവായിരുന്നു.

എല്ലാഭിവസവും വെവക്കേണ്ട സിംഗൾ അവ

ഈ കാണ്ണാൻ എത്തു. പോകുന്നതിനു മുമ്പായി “സുമതി, നിനെ തൊൻ വിവാഹംചെയ്യുന്നതു് സമ്മതമാണോ?” എന്ന വോദിക്കും ചെയ്യും. സുമതിയുടെ ഉത്തരം എപ്പായ്യേഴും “ഇപ്പോൾ” എന്നതനെന്നായിരുന്നു. ഒരു മരുപടി കേട്ടു് സിംഹം തിരെൽ പോകുന്നതു് വളരെ വ്യസനത്തോടു കൂടിയായിരുന്നവെന്നു് സുമതിയും മനസ്സിലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ അതിനെ അതു വകവച്ചില്ല. “നീ പുരുഷകാരനു കാഴ്ച കണ്ടു് വിശ്രദിച്ചപോകയതു്” എന്നു് എപ്പോറിവ സഖാം സിംഹം സുമതിയോടു് പറക്കും പതിവായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അത്മം സുമതിയും മനസ്സിലായിരുന്നില്ല.

പതിനഞ്ചാം ഭാഗം.

ഇപ്പുകാരം കാനാറു കഴിത്തു. സുമതിയും കൊട്ടാരത്തിലെ താമസം വളരെ സങ്കേതാശമായിരുന്നവും, തന്റെ അച്ഛട്ടനും മറ്റൊരു കാണാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർക്കും വളരെ വ്യസനമുണ്ടായിരുന്നു.

രത്തിവസം. ഇദ്ദനെ, അവർ ഭൂഖാത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതു് സിംഹം കണ്ടു്, “സുമതി, നീ എത്തുകാരണത്താലുണ്ടോ” ഇപ്പുകാരം വ്യസനമായിരിക്കുന്നതു്? എന്ന വോദിയും.

സിംഹത്തിന്റെ നോട്ടവും ശബ്ദവും തുച്ഛവും തുക്കരമായിരുന്നവും അതു് വളരെ ദയവും

താബോന് മനസ്സിലായതുകൊണ്ട് സുമതിയും ഈ പ്രോഡ ദയം തോന്നിയതെയില്ല. അതിനാൽ അവളുടെ ഭിംബത്തിൻറെ കാരണം സിംഹത്തിനെ അറിയിച്ചു. ഇതു കേടുവെന്ന സിംഹത്തിൻറെ മുഖത്തും വൃസന്താവം പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടു. ആ മുഖം വൃസന്തപുർണ്ണം സുമതിയോട്” ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു:—“സുമതി, ഒരു നിംഖാഗ്രവാനായ എന്നു ഒരു സ്ഥിതിയിൽ തനിച്ചാക്കിയിട്ടു പോകാൻ നിനക്ക് മനസ്സ് തോന്നുന്നവോ? നിനക്ക് ഇവിടെ സഞ്ചാരത്തിനു എന്തു കരുവുണ്ടോ? എന്നോട് ഇഷ്ടമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണോ നീ പോകാൻ ആത്മഹിക്കുന്നതോ?”

സുമതി:—“പ്രധാനപ്പേട്ട സിംഹമേ, രജിസ്റ്റലൂമിസ്റ്റ്. എന്നിയും നിന്നോട് വെരുപ്പു തോന്നുന്നില്ല. നിന്നു കാണാതാകന്ന പ്രക്ഷോഭം എന്നിക്കു് വളരെ വൃസന്തമുണ്ടാക്കുന്നതുമാണ്. എൻ്റെ അട്ടുനേരം മറ്റൊരു കാണണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് തൊൻ പോകാൻ താപ്പിപ്പുള്ളുന്നതെങ്കിലും. രണ്ടുമാസത്തിനുശേഷം എൻ്റെ വീട്ടിൽ പോയി താമസിക്കുന്നതിനു എന്നു അഭവിക്കും. രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞതുട്ടെന്ന തിന്റെ വരാമെന്നു പിന്നീട് മരിക്കുന്നതുവരെ ഇവിടെ തന്നെ താമസിക്കുമെന്നും തൊൻ വാദത്തോ ചെയ്യുന്നോ.”

അവരും ഇങ്ങനെപറയുന്നതിനിടയിൽ സിംഹം വളരെ വൃസന്തച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒട്ടവിൽ സിംഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—“നീ എന്തു ചോദിച്ചുണ്ടും, നീ ചോദിക്കുന്നതും ഒരുപെക്ഷ എന്നിയും മരണത്തിനു തന്നെയിടയാക്കുന്നതായിരുന്നാലും, തൊൻ ആളത്തിനെ അഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ

നീ ആവശ്യപ്പട്ടിരിക്കുന്നതോലെ നിന്നുറ വീടിൽ പോകാം. ഇതിനു സമീപമുള്ള മുറിയിൽ നാലു പെട്ടികൾ കാണം. ആ പെട്ടികളിൽ നിന്നുക്ക് ആവശ്യ മുള്ള സാമാജികമുള്ളാം എഴുത്തുവച്ച് കൊണ്ടുപോയ്ക്കും എന്നാൽ നിന്നുറ വാക്കിനെ രൈക്കല്ലും മറക്കുതു്. രണ്ടുമാസം കഴിയുമ്പോൾതന്നെ തിന്റു വരും. അപ്പുത്തപക്ഷം നീ വ്യസനിക്കേണ്ടിവരും. എന്തെന്നാൽ സമയത്തിനു് നീ ഇവിടെ എത്താത്ത പക്ഷം നിന്നുറ വിശ്വപ്പുനായ സിംഹം മരിച്ചു കിടക്കുന്നതായി നീ കാണം. നിന്നുക്ക് തിന്റു വരുന്നതി ലേഡ്യു് വണ്ണിയും മറ്റും ആവശ്യമില്ല. ഇങ്ങനുള്ളതിനും രണ്ടുവർഷം രാത്രി അപ്പുനോട്ടം മറ്റും ധാരുപരഞ്ഞു് പോയി കിടക്കുക. കുട്ടിനുശേഷം ഒരു ഒരു മോതിരം വിരലിലിട്ടു് നേര തിരിച്ചു് “എന്നിയു് കൊട്ടാരത്തിൽ തിന്റു പോയി എന്നുറ സിംഹത്തിനെ കാണാണോ.” എന്ന പറത്തായും മതിയാകം. സുവമായി ഉരങ്ങുക. താമസിയാതെ നിന്നുറ അപ്പുനോയും മറ്റും കാണാറാകം.”

ഇല്ലകാരം പറത്തു് ഒരു മോതിരം സുമതിയും കുള്ളിൽ കൊട്ടാരത്തിന്നുംശേഷം സിംഹം പതിയുപോലെ അവക്കൊട്ടു് ധാരുപോദിച്ചു് മുറിയിൽനിന്നും പോയി.

പതിനാറാം അപ്പുംബാധം.

സുമതി ഉടൻതന്നെ അട്ടത്ത മുറിക്കിലേയുള്ള പോയി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പെട്ടികളിൽ വില

യേറിയ അന്നേക്കും നല്ല സാമാന്തരിപാം എടുത്തവച്ച്. ഒരു ചെട്ടികളും മുവിലാത്തെ ചെട്ടികൾം ഹോലേയായി തന്നതിനാൽ അവയിൽ വളരെ അധികം സാമാന്തരിപാം വയ്ക്കാമായിരുന്നു.

പിന്നീട് സുമതി കിടക്കാൻ പോയി. എന്നാൽ സന്ദേശം നിമിത്താ അവർക്ക് ഉറക്കമുണ്ടായില്ല. വളരെനേരം കഴിഞ്ഞു് ഉറങ്ങാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട രാജക്കമാരനെപ്പറ്റാറി താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമുള്ള ഒരു സപ്ലൈം അവർക്ക് കണ്ടി:

രാജക്കമാരൻ കഷിനിച്ചും വ്യസനിച്ചും ഫുഡു ഒരു കുട്ടാളം കിടക്കക്കയാഗിരുന്നു. ഇതുകണ്ടു് വ്യസനിച്ചു് സുമതി “അങ്ങേ് എന്നാൻ” ഇങ്ങനെ വ്യസനിച്ചു കിടക്കുന്നതു്? എന്ന് രാജക്കമാരനോടു ചോദിച്ചു.

രാജക്കമാരൻ:—“നിനക്ക് എന്നോടു് തീരെ ദയവില്ല. എന്നെന്ന തന്നിയെ ആക്കിയിട്ടു് നീ പോകയ പെൻ ചെയ്യുന്നതു്? നീ പോയശേഷം തൊൻ ഒരുപോക്കു മരിച്ചുതന്നെ പോകമെന്നു് നീ അറിയാത്തതെന്നു്?”

സുമതി:—“അങ്ങനെ വിഹാരിക്കും വ്യസനിക്കുമെങ്കിൽ. തൊൻ ഇവിടെ സുവമായിരിക്കുന്നവെന്നു് എൻ്നു അച്ചുനെന്ന അറിയിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി മാത്രമാണു് പോകുന്നതു്. തൊൻ തിരുത്തു വരാമെന്നു് സിംഹത്തിനോടു് വാക്കപൊതിട്ടുണ്ടു്. തൊൻ അതനുസരിച്ചു് തിരുത്തു വന്നിപ്പുകിൽ ആ സാധുവാം വ്യസനംകൊണ്ടു മരിക്കും.”

രാജക്കമാരൻ:—“സിംഹം മരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നിന്നക്ക് വിഹാരമുണ്ടോ? നീ വരുകയില്ലെന്നു ത

കൗണ്ടാൻറ് എനിയ്ക്ക് തോന്നുന്നതു്.”

സുമതി:—“അംഗേ ! അങ്ങെനെയാണോ വിചാരിക്കുന്നതു്? എന്നോടു് ഇതു വളരെ ദയവുള്ള അതു സിംഹത്തിനെപ്പറ്റി എനിയ്ക്ക് സ്ഥാപി തോന്നാതുപക്ഷം ഞാൻ ഒരു മഹാ നാദികെട്ടവള്ളാണോ. ഞാൻ മരിക്കേണ്ടിവരുന്നതായാൽ തന്നെയും അതു സിംഹത്തിനു് റൂസന്തതിനിടയാക്കുന്നതല്ല. അതു ദയാലുവായ മുഹം വിത്രുപമായിരിക്കുന്നതു് അതിന്റെ കരംകോൺട്ടല്ല.”

ഇതായിരുന്ന സ്വാധീനം.

പ്രതിനേഴ്മാം അലപ്പായ.

ഒരു സ്വപ്നത്തിനിടയിൽ ഒരു ശ്രദ്ധക്കേട്ട് സുമതി പെട്ടെന്നു് ഉണ്ടാം. വളരെ അക്കലെയല്ലാതെ അതു ഓരോ സംബന്ധിക്കുന്നതുപോലെ തോന്തി. ഉണ്ടാം കുണ്ണതുനും നോക്കിയപ്പോരും അവർ ഒരു പുതിയ മുൻ തിലാണോ കിടക്കുന്നതെന്നു് അവർക്കു മനസ്സിലായി. ഇതു് സിംഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ അവർക്കു കിടന്നിരുന്ന മുറിപോലെ അതു ഭംഗിയേറിയതല്ലായിരുന്നു.

ഇതു് എങ്ങനെ സംഭവിച്ചതെന്ന വിചാരിച്ചു് അതുവയ്ക്കുള്ളാണെന്നു് സുമതി വേഗത്തിൽ എഴുന്നേറു. അപ്പോൾ താലുഡിവന്നും കേട്ടാരുമായിരുന്നവച്ചു് അവർ സാമാന്യരാജിനിയെന്ന പെട്ടികളും അവിടെയിരിക്കുന്നതായി കണ്ട്. പെട്ടികളിലും അവിടെ എത്തിയതെങ്ങനെയെന്ന ഫിച്ചാരിച്ചു് അവർ

വിനൃയിച്ച. അപ്പോൾ അവളിടെ പിതാവിൻറെ ശബ്ദം കേട്ട്. ഉടനെ എഴുന്നേറ്റ് മരിയുടെ വെളിയിലി രജിയപ്പോൾ കണ്ണത്ത് പിതാവിനെത്തന്നെന്നായിരുന്നു.

“അംഗീര് സസ്യവ്യംതനെന്നാണോ? ജ്ഞാദിമാ ക്ഷാ ജ്ഞാദിത്തികർക്കിടക്കം സസ്യവ്യംതനെന്നാണോ?” ഒരു നംബം മാറ്റം അവർ സന്തോഷപൂർണ്ണം ചോദിച്ചുതുടങ്ങി.

സുമതിയുടെ ശബ്ദംകേട്ട് അവളിടെ സഹോദരിയും സഹോദരിമാരുമെല്ലാം അവിടെ ഒരി എത്തി. അവഭൂ ദരിക്കല്ലോ കാണുമാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നാണ് അവൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. അരിനാൽ സുമതിയെ കണക്കേട്ടും അവക്ക് എല്ലാവക്കും വളരെ അതുവയ്ക്കും തോന്തി. സിംഹത്തിൻറെ കൊട്ടാരത്തിൽ എങ്ങനെന്നാണ് താമ നിച്ചിരുന്നതെന്നും, വീട്ടിൽ എങ്ങനിയതു് എങ്ങനെന്നെന്നും മറ്റൊരു അനവധി ചോദ്യങ്ങൾ അവൻ സുമതിയോട് ചോദിച്ചു.

അവർക്കു പലതും അറിയാണണിയിരുന്നു. അവളിടെ അംഗീര് തിബിൽ വീട്ടിൽ എത്തിയതിൽ പിന്നുള്ള വിശ്വേഷണങ്ങളുണ്ടായെം മറ്റൊ അവർ ചോദിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവൻ വളരെനേരം വര്ത്തമാനം ആഡി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് “സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. ഒരു നാൽ സുമതിയും” അവിടെ അവരോടുകൂടി കണ്ണിവിസും താമസിക്കുന്നതിനെ നിറുത്തിച്ചെള്ളുവെന്നും, പിന്നീട് തിബിൽ സിംഹത്തിൻറെ കൊട്ടാരത്തിൽ ഫോയി എന്നെന്നേയും അവിടെ താമസിക്കുന്നിയിരിക്കുന്നവും കേട്ടേണ്ടാം അവൻ എല്ലാവരും വളരെ വൃസന്നിച്ചു.

പരിനെട്ടാം അല്പായം.

സുമതി രാത്രിയിൽ കാണാറുള്ള സ്വപ്നത്തെപ്പ് റിയും പിതാവിദേനാട്ട് പറഞ്ഞു.

“പുരാമെ കാണാനു കഴുകുമെ കണ്ണു” എന്നും വി ശ്രസ്വിക്കുത്തെന്നു സ്വപ്നത്തിൽ രാജക്കമാരൻ പറ യാറുള്ളതിന്റെ അത്മമെന്നാണെന്നും? എന്നു അ വർഷ ചോദിച്ചു.

പിംഗാവു:—“ആ സിംഹം ദയക്കരാത്രുപത്രെന്നാട്ടു കുടിയതാണുകിലും വളരെ സൗമ്യതയും ദയവുംമുള്ളതാണുണ്ടും നിരീന സ്നേഹിക്കുന്നവെന്നുമാണെല്ലാ നീ പറയുന്നതു”. അതുകൊണ്ട് സിംഹത്തിന്റെ അതു തിരെപ്പുറവി ആലോചിക്കാതെ അതു പറയുന്നപ്രകാരം നീ അനുസരിക്കുന്നമെന്നാണ്” രാജക്കമാരൻ പറയുന്നതിന്റെ അത്മമെന്ന് എന്നിക്കു തോന്നുന്നു.”

ഇത്തന്നെന്നയാളിരിക്കും വാസ്തവമെന്ന് അവർ കൂടു തോന്നുണ്ടി. എന്നാൽ അവളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട രാജക്കമാരനെപ്പുറവി ഓമ്പിച്ചപ്പോൾ എങ്ങനെന്നയാണ് സിംഹത്തിനെ വിവാഹം ചെയ്യുക എന്നു അവർക്ക് തോന്നാതിയന്നില്ല. ഏതായാലും രണ്ടുമാസം കഴിയുന്നതുവരെ എന്നു തിരുപ്പെട്ടതെന്നുമെന്നില്ലെല്ലാ എന്നും, അതുവരെ അച്ചുനോട്ടും മറ്റൊക്കുടി സന്ദേശമായി താമസിക്കുമെല്ലാ എന്നും വിചാരിച്ചു അവർ സമാധാനപ്പെട്ടു.

സിംഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നും ധാരാളം സ്വപ്നവും മറ്റും കിട്ടിയവിനാൽ ഇപ്പോൾ അവർക്ക് ഉപജീവനത്തിനും വേണ്ട സ്വത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു.

മുവിലത്തേപ്പാലെ ധാരാളം സ്കൂച്ചിതമായം മറവെ
ഈ ക്രൈ പട്ടണത്തിൽ പുത്രതായി പണികഴിപ്പിച്ച
ക്രൈ കെട്ടിടങ്ങിലാണ് അവർ താമസിച്ചിരുന്നതു്.
ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും സുമതിയും പുന്നമാ
യ സന്ദേഹം തോന്തിയില്ല.

അവർ താമസിച്ചിരുന്ന കൊട്ടാരത്തിനെപ്പറ്റി
യും മറ്റൊപ്പലപ്പോഴിനും അവർ ഓമ്മിച്ചുവന്നു. സുമ
തി വീട്ടിൽ വന്നശേഷം തെരിവിവസ്വം രാജക്കമാരനെ
സപ്പള്ളു കണ്ടിട്ടില്ല. എപ്പോക്കാണ്ടം അവർക്കു വി
ഷാദം തോന്തി. അവളുടെ സഹോദരിമാർക്കു് അവർ
വന്നതുകൊണ്ടു് വിശ്രേഷാരു ഉത്സാഹം ഉണ്ടായിരുന്നീ
ല്ല. എന്ന മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോരി, അവർ അവി
ടെ ഉള്ളതു് ഉപദേവമായി അവക്കു് തോന്തിയതായും
സുമതി ഗ്രഹിച്ചു.

അതിനാൽ അവർക്കു് വേഗത്തിൽ തിന്തു
പോകണമെന്നതെന്ന തോന്തി. എക്കിലും പിതാവി
ന്നീരയും സഹോദരമായഭ്രയും നിർബന്ധംകൊണ്ടു്
അവർ താമസിച്ചു. രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞശേഷവും
തിന്തു പോകണതിനു് അവർ അനുവദിച്ചില്ല. അവ
ക്രൈവുസനും കാണ്ണബോർ പിരിയുന്നതിനു് അവർ
ക്കു തോന്തിയതുമില്ല.

ഓരോദിവസ്വം രാവിലെ എഴുന്നേള്ളുന്നോരി
അന്നന്തരനെ യാത്രപറഞ്ഞു പോകണമെന്നു് സുമതി
തീച്ചുയാക്കം. എന്നാൽ വെക്കന്നേരമാക്കുന്നോരി
അച്ചുന്നീരയും മറ്റൊ നിർബന്ധംതന്നു അവർ യാത്ര
അട്ടഞ്ഞലിവസ്വത്തേയ്ക്കു മാറ്റിവയ്ക്കും. ഇങ്ങനെ കുറേ
ഒരുസാ കഴിഞ്ഞു.ക്രൈവസം സുമതി ക്രൈ ദുസ്പള്ളം
കണ്ടു. അതു് താഴെ പുറയുന്നപ്രകാരമായിരുന്നു:—

സിംഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലുള്ള ഒരു വഴിയിൽക്കൂടെ അവർ നടക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് അവർക്കു തോന്തി. അപ്പോൾ ഒരു ഗുമായുടെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് ഒരു കരളിയുംകേട്ട്. ഓടിയെന്നുനോക്കിയ പ്പോൾ സിംഹം, മിക്കവാറുമരിച്ചതുപോലെ കിടക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടതു്. എന്നെന്നു മരണത്തിനു നീ യാണോ” എന്ന് സിംഹം സുമതിയോട് പറഞ്ഞു. ഉടൻ സെണ്ടഡ്രൂവാതിയായ ഒരു സ്ത്രീയും ഒന്ന് സുമതിയോട് ഇല്ലകാരം പറഞ്ഞു:—“സുമതി, സിംഹത്തിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതിനു തക്ക സമയത്തു തന്നെയാണോ നീ വന്നതു്. അപ്പുകുട്ടി താമസപ്പാതയുംവെങ്കിൽ ഈ സിംഹം മരിച്ചുപോകമാണിയെന്നോ.”

പാതയാന്വന്നം അപ്പുംബാധം.

ഈ സപ്ലാം നിമിത്തം സുമതിയും വളരെ വുസന്നമണ്ണായി. പിറേറ്റിവസം രാവിലെ, അന്നതന്നെ പോകുന്നമെന്ന തിരുത്താക്കി വിവരം അച്ചുനോട്ടം സഹോദരമാരെടും പാണതു്. അവരോടെപ്പോം ധാതുമോടിച്ചു്, രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാൻപോയശേഷം, സിംഹം പറഞ്ഞതിങ്ങതുപോലെ, മോതിരം കളും കുളിലിട്ടു് തിരിച്ചുകൊണ്ടു്, എന്നിയും കൊട്ടാരത്തിൽ പോയി ഏറിയത്തിനെ കാണുന്നാ” എന്ന അവർ പറഞ്ഞു് കിടന്നരഞ്ഞി.

ഉന്നൻപ്പോൾ സിംഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ മൺി ആട്ടിക്കുന്നതുകേട്ടു്. തിരുത്തു കൊട്ടാര

അതിൽ എത്തിയെന്ന് സുമതിയും അപ്പോൾ മനസ്സിലായി. സിംഹത്തിനെ കാണുന്നതിന് അവർ അതുനും ആത്രഹപ്പേട്ടു. എന്നാൽ അന്നു വൈക്കേന്നു റാത്രിവുപോലെ വയനാ സമയത്തും സിംഹത്തിനെ കണികില്ല. സുമതി വളരെനേരം കാതിരുന്നു. എന്നിട്ടും കാണാത്തതിനാൽ അവർ തോട്ടത്തിലെപ്പോലെ തിരുത്തം ഹട്ടിനെന്ന് സിംഹത്തിനെ വിശ്വിച്ചു. അവി ചെയ്യേം കാണുന്നില്ലായിരുന്നു.

കെട്ടവിയൽ ക്ഷീണിച്ചു അവർ ഒരു സമലത്തു് കൂട്ടുനേരം നിന്നും. അവർ നിന്നിരുന്നതു് സപ്താംഗത്തിൽ കണ്ണിലെ കണ്ണിലെ കണ്ണിലെ സമലത്താജനനു് അവർക്കു തോന്തി. ആ വഴിയിൽക്കൂടി പോയപ്പോൾ സപ്താംഗത്തിൽ കണ്ണിലെ മുഹമ്മദം കണ്ണി. മുഹമ്മദിൽക്കൂടി ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ സിംഹം അവിനെ കിടക്കുന്നണായിരുന്നു. ഉറങ്ങുകയാജനനാശം അവർ ആള്ളും വിചാരിച്ചതു്.

അവർ ഓടി സിംഹത്തിന്റെ അടക്കത്തിലെ ചെന്നു് അതിനെ തലോടി. സിംഹം ഉണന്നിപ്പേനുകണ്ണപ്പോൾ അവർക്കു വളരെ പരിമുകുണ്ടായി. “അര ത്രോ, സിംഹാ മരിച്ചുപോയപ്പോ! അതു് എൻ്റെ വിച്ഛുകൊണ്ടാശാതാശം” എന്ന പാശത്തു് സുമതി കരഞ്ഞതുടങ്ങി.

അപ്പുനേരം കഴിതെന്നു് വിശ്വിക്കുന്ന നോക്കിയപ്പോൾ സിംഹം ശ്രാന്താന്ത്യപാസം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവർക്കു തോന്തി. ഉടനെ അടക്കത്തിൽ ഒരു കൂളത്തിൽ പോയി കുറെ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു് സിംഹത്തിന്റെ മുഖത്തു തബ്ദിച്ചു. അപ്പോൾ തന്നു അതു് കണ്ണിൽ

രൂ

നീ. ഇതു കണ്ണപ്പും സുമതിയും വലുതായ സന്ദേശം ചെണ്ടായി.

“എൻ്റെ സിംഹമെ, നീ എന്നെ നല്ലവള്ളം യെപ്പുട്ടതിയല്ലോ. നീ മരിച്ചപോയിയെന്നും ഞാൻ ഇവിടെ എത്തിയതു് താമസിച്ചപോയിയെന്നും വിചാരിച്ചു് എനിയും എത്തമാത്രം സ്നേഹമെണ്ണും” ഇപ്പോൾ മാത്രമേ എനിയും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്.”

സിമഹം:—“ഈ വിത്രപിയായ എന്നെ നീ വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നവോ? സുമതി, നീ തക്ക സമയത്താണോ ഇവിടെ വന്നപേറ്റുതു്. നീ, നീൻ്റെ വശദത്തിൽ മരന്നകളുണ്ടുവെന്നു് വിചാരിച്ചതു നി മിത്തമുള്ള ഭിംബകൊണ്ടു് ഞാൻമരിക്കാറായിരുന്നു. ഈ പ്പോൾ എനിയും സന്ദേശം ചെണ്ടായി. ഇനി നീ പോയി കുറിഞ്ഞ തീക്കുക. ഞാൻ പിന്നീട് വന്നകണ്ടകൊണ്ടാണോ.”

സിമഹം കോപിച്ചിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു സുമതി വിചാരിച്ചതു്. നേരെ മരിച്ചു്, സിമഹം സൗമ്യമായ വശക്കുമാർ പറഞ്ഞതുകേട്ടു് സുമതി സന്ദേശം തേരശ്ശുകൂടി തിക്കു കൊട്ടാരത്തിലേയും പോയി.

ഇരുപതാം അംബ്രായം.

കഴുതേനും കഴിത്തെപ്പോൾ സിമഹം സുമതിയുടെ സമീപം ചെന്നു. വിട്ടിൽ താമസം സുഖമായി കുന്നവോ എന്നും അവളുടെ അട്ടിപ്പൻ മുതലായി എ

ലൂവക്ക് അവളെ കണ്ടതിൽ സന്തോഷം തന്നൊയായി തന്നോവോ എന്നും മറ്റൊരു വിശ്രേഷണമാണ് സിംഹം സുമതിയോട് ചോദിച്ചു.

പോയശ്രേഷ്ഠമണ്ഡായ എല്ലാ സംഗതികളും വിവരമായി അവധി പറഞ്ഞു.

ഭേദവിൽ പോകാവായ ഉടൻ സിംഹം പതിവു പോലെ ഇപ്പുകാരം ചോദിച്ചു:—“സുമതി, നിനെ ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു് നിനക്ക് സമമതമാണോ?”

“അംതെ, എൻ്റെ പ്രീയപ്പെട്ട സിംഹമെ” എന്നു് സുമതി ഉടൻതന്നെ മറച്ചടി പറഞ്ഞു.

സുമതി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞെഴുടനെ കൊട്ടാരത്തെ ഒരു ദിവ്യമായ ഒരു ശ്രേണിയായി. പീരങ്കി കളിപ്പേജും മറ്റും ഒപ്പു സർവ്വത കേൾക്കപ്പെട്ടു. “രാജക്കമാരനും പത്രികും ഭീമ്പകാലം സുവമായി വാഴുന്നോ!” എന്നതു മാറ്റുവചനങ്ങളും അവിടെ മുഴുങ്ഗി.

പെദ്വേണണണായ ഒരു സംഭവങ്ങളുടെ കാരണം സിംഹത്തിനോട് ചോദിക്കാനായി സുമതി തിരിഞ്ഞെന്നാക്കിയപ്പോൾ സിംഹത്തിനെയല്ലാ അവിടെ കണ്ടതു്: പിന്നെയോ, അവളുടെ സ്വപ്നത്തിലെ രാജക്കമാരനാണോ ആ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്നിരുന്നതു്.

ഉടൻ തന്നെ ഒരു വണ്ടിയുടെ ശ്രേം വെളിയിൽ കേട്ടു. അല്ലോ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടു് മാനുസ്തൂരികൾ ആരു മുറിയിൽ വന്നു. അവരിൽ ഒരു സ്ത്രീ സുമതിയുടെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ കാണാഡണ്ഡായിരുന്ന സ്ത്രീയായിരുന്നു. മറ്റൊരു സ്ത്രീ ഒരു രാജത്തിയാണെന്നു് അവരെ കണ്ടാൽതന്നെ തോന്നുമായിരുന്നു.

അവർ രണ്ടുപേരും അത്രാല്പാമാണെന്നംററം സുമതി അലോചിച്ചുകൊണ്ടില്ലെവ, അവർ സ്വ ജീതിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള സ്ത്രീ മരൈ സ്ത്രീയോട് ഇപ്പുകാരം പറത്തു:— മേര രാജതി, നിങ്ങളുടെ പുത്രൻ ഒരു ശാപംനിമിത്തം സിംഹത്തിന്റെ അപമായിതന ഫോർഡ് അല്ലെഹത്തിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനിള്ളു ദെയ ത്രുമിണ്ടായിതന സുമതിയാണ് എം നിർക്കുന്നതു്. സുമതിജുടെ ദെയത്രുവും സ്നേഹവും നിമിത്തമാണ് നിങ്ങളുടെ പുത്രൻ സിംഹത്രുപം വിട്ടു് വീണ്ടും രാജക്കമാരനാക്കുന്നതിനിടയായതു്. അവർ രണ്ടുപേരും പരസ്യരം സ്നേഹിക്കുന്നണ്ടു്. നിങ്ങളുടെ അനവാദം മാത്രമിണ്ടായാൽ അവരുടെ വിവാഹം ഉടനെ നടത്താവുന്നതാണു്.”

രാജതി:—“ഞാൻ മനഃപൂർവ്വം സമ്മതിക്കുന്നു.” (പിന്നീട് സുമതിയെ നോക്കി) “എൻ്റെ പ്രിയപ്പേരു കു പുത്രനെ എനിയ്ക്കു തിന്തു ലഭിക്കുന്നതിനിടയാക്കിയ നിനോട് എനിയ്ക്കുള്ള നടപിയെ ഞാൻ എങ്ങെന്ന പറയേണ്ടു്!”

ഇപ്പുകാരം പറത്തു് സുമതിയെങ്കും രാജക്കമാരനെയും അരികെ വിളിച്ചു് രാജതി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

രാജതിയുടെ കുടെ വന്ന സ്ത്രീ ഒരു യക്ഷിയായിരുന്നു. ഒരു യക്ഷി രാജക്കമാരനും സുമതിയ്ക്കും വേണ്ടിചെയ്യിട്ടുള്ള ഉപകാരങ്ങൾക്കായി രാജക്കമാരൻ നടപിപറത്തു. അവിടെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അത്രത്തങ്ങളെല്ലാം ഒരു യക്ഷിയുടെ സഹായത്താലാണ് ഉണ്ടായതു്.

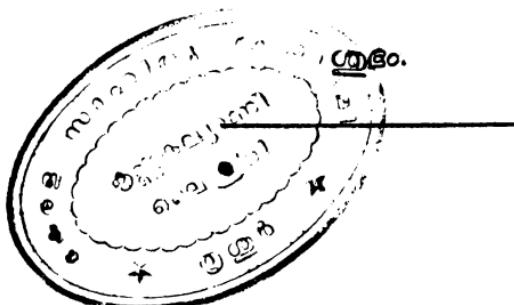
“ഇനി നിന്റെ അച്ചുനെയും സംഭോദനമാരെയും സഫോദരിമാരേയുമെല്ലാം വിവാഹത്തിനു വരു

തേരണമെന്നോ?" എന്ന് യക്ഷി സുമതിയോട് വിരിച്ച്
കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

അംഗാതനന യക്ഷി സുമതിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അവളുടെ അധീക്ഷണയും മറ്റും അവിടെ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. വിവാഹജ്ഞിന്ത്യ സകല ദൈക്ഷാദാപ്പിള്ളം യക്ഷിയുടെ സഹായത്താൽ അംഗാതനന ചെയ്തു. അതു ദിവസം രാജക്കമാരാം സുമതിയുമായുള്ള വിവാഹം സകലവിധ ആധിക്യവും ദാനാക്ഷോട്ടാ ക്രമി ഏറ്റവും മംഗളമായി നടത്തപ്പെട്ടു.

ഇങ്ങനെ രാജാവിനായിത്തീന്തിന് സുമതി അവളുടെ കല്പാബവത്തെ വിസ്തരിച്ചിപ്പി. തന്റെ സദേശം റിമാരെ യോഹ്യൂമാരായ പ്രത്യക്ഷാമാരക്കാണ്ട് വിവാഹം ചെയ്തിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം സദേശം രാജാവും സുവാഹി താമസിക്കുന്നതിനാം വേണ്ട ഏറ്റവും കുഴിം സുമതി ചെയ്തു കൊടുത്തു.

തന്റെ സർവ്വാജ്ഞാൻ നിമിത്തം ഒരു അതുപേരും പദവിയിലെത്തിയ സുമതി രാജക്കമാരനേന്നോട്ടുകൂടി സകലവിധ ഭാഗ്യങ്ങളും അംഗാഭവിച്ചുകൊണ്ട് വളരെക്കാലം സുവാഹി വാണം.

പഠന്യം.

	ക്ര.	ഓ.	സ.
നീതികടകൾ	0	ര	0
ടി ഒന്നാം പുസ്തകം	0	ര	0
സരളയുടെ പെട്ടി	0	ര	0
സാര്വദാപദ്ധതി കടകൾ	0	ര	0
സുമതിയും സിംഗരവും	0	ര	0
ധനഭാസൾ	0	ര	0
സുമ്മംഗലം രദ്ദം	0	ര	0
സൈറ്റുഡി	0	ര	0
വിഭ്രാത്മികരംക്കളിൽ കടമാരത്തോമാല	0	ന	0
ചാത്രപാഠാവലി ഫ-1ാം ഭാഗം	0	ര	ര
ടി റ-1ാം ഭാഗം	0	ര	ര
ടി റ-2ാം ഭാഗം	0	ര	ര
ടി റ-3ാം ഭാഗം	0	ര	ര
ജ്ഞാനപാഠങ്ങൾ	0	ര	0
സസ്യപാഠങ്ങൾ	0	ര	0
പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ	0	ര	ന
പുരാണകടകൾ	0	വ	0
ചരിത്രകടകൾ	0	വ	0
തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകടകൾ	0	ര	0
വനജാക്ഷി	0	ര	0
ആര്യ ചെറിയകടകൾ	0	ര	ന
ഭാസ്ത്രമേന്മാൾ	0	വ	0
മലയാള ശാസ്ത്രങ്ങൾ	0	ഫ	0

ബി. വി. സുഖ്‌ഡിപ്പ,

തിരുവനന്തപുരം.